

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/29/EÜ,

23. aprill 2009,

millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/87/EÜ ⁽⁴⁾ kehtestati ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem (edaspidi „ühenduse süsteem“), et vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid kulutõhusal ja majanduslikult tõhusal viisil.

(2) Euroopa Ühenduse poolt nõukogu otsusega 94/69/EÜ ⁽⁵⁾ heaks kiidetud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni (ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioon) lõppeesmärk on saavutada kasvuhoonegaaside kontsentratsiooni stabiliseerumine atmosfääris tasemeni, mis väldiks inimtegevusest tulenevaid ohtlikke häireid kliimasüsteemis. Kõnealuse eesmärgi saavutamiseks ei tohiks maailma maapinna keskmise temperatuuri tõus võrreldes industriaalse ajajärgu eelse temperatuuriga ületada 2 °C. Valitsustevahelise kliimamuutuste rühma viimasest aruandest nähtub, et kõnealuse eesmärgi saavutamiseks peavad ülemaailmsed kasvuhoonegaaside heitkogused saavutama oma kõrgeima taseme 2020. aastaks. See tähendab, et tuleb tugevdada ühenduse jõupingutusi ja kiirelt kaasata arenenud riigid ning samuti julgustada arengumaid osalema heitkoguste vähendamises.

(3) Euroopa Ülemkogu võttis 2007. aasta märtsis kindla kohustuse vähendada 2020. aastaks ühenduse kasvuhoonegaaside heitkoguseid kokku vähemalt 20 % võrra võrreldes 1990. aasta tasemega, ja 30 % võrra tingimusel, et teised arenenud riigid võtavad endale võrreldavaid heitkoguste

vähendamise kohustusi ning majanduslikult enam arenenud arengumaad panustavad piisavalt vastavalt oma kohustustele ja võimalustele. Aastaks 2050 tuleks ülemaailmseid kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähendada vähemalt 50 % võrra võrreldes 1990. aasta tasemega. Kõik majandusharud, kaasa arvatud rahvusvaheline mere-transport ja lennundus, peaksid heitkoguste vähendamisele kaasa aitama. Lennundus aitab kõnealusele heitkoguste vähendamisele kaasa, liitudes ühenduse süsteemiga. Kui 31. detsembriks 2011. aastaks ei ole liikmesriigid heaks kiitnud rahvusvahelist lepingut, mis kaasaks rahvusvahelisest meretranspordist tekkivad heitkogused lepingu heitkoguste vähendamise eesmärgikesse Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) raames, või kui ühendus ei ole ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames sellist lepingut heaks kiitnud, peaks komisjon tegema ettepaneku kaasata rahvusvahelisest meretranspordist tekkivad heitkogused ühtlustatud korra kohaselt ühenduse heitkoguste vähendamise kohustusse, et ettepanekus sisalduv õigusakt jõustuks 2013. aastaks. Selline ettepanek peaks piirama kahjulikku mõju ühenduse konkurentsivõimele, võttes arvesse võimalikku kasu keskkonnale.

(4) Euroopa Parlament tuletas 31. jaanuari 2008. aasta resolutsioonis Bali kliimamuutuse konverentsi (COP 13 ja COP/MOP 3) tulemuste kohta ⁽⁶⁾ meelde oma seisukohta, et tööstusriigid peaksid vähendama oma kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähemalt 30 % võrra aastaks 2020 ning 60–80 % võrra aastaks 2050, võrreldes 1990. aasta tasemega. ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni 2009. aastal Kopenhaagenis toimuva 15. osaliste konverentsi positiivseid tulemusi oodates peaks Euroopa Liit alustama rangemate heitkoguste vähendamise eesmärkide ettevalmistamist aastaks 2020 ja selle järgselt ning peaks püüdma tagada, et pärast 2013. aastat võimaldaks ühenduse süsteem ELi-poolse panusena tulevases rahvusvahelises kliimamuutuste lepingus (edaspidi „rahvusvaheline kliimamuutuste leping“) vajaduse korral rangemaid heitkoguste piirmäärasid.

(5) Kõnealuste pikaajaliste eesmärkide saavutamisele kaasaaitamiseks on kohane näha ette prognoositav kava, millele vastavalt tuleks vähendada ühenduse süsteemiga hõlmatud käitiste tekitatavaid heitkoguseid. Selleks et saavutada kulutõhusalt ühenduse eesmärk vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähemalt 20 % võrreldes 1990. aasta tasemega, peaksid kõnealustele käitistele eraldatud saastekvoodid olema 2020. aastaks 21 % võrra väiksemad nende 2005. aasta heitkoguste tasemest.

⁽¹⁾ ELT C 27, 3.2.2009, lk 66.

⁽²⁾ ELT C 325, 19.12.2008, lk 19.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 17. detsembri 2008. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 6. aprilli 2009. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.

⁽⁵⁾ EÜT L 33, 7.2.1994, lk 11.

⁽⁶⁾ ELT C 68 E, 21.3.2009, lk 13.

- (6) Ühenduse süsteemi kindluse ja prognoositavuse parandamiseks tuleks ette näha sätted, millega suurendatakse ühenduse süsteemi raames ette nähtud panust, et saavutada üldine heitkoguste vähendamine rohkem kui 20 % võrra, pidades eelkõige silmas Euroopa Ülemkogu eesmärki saavutada 2020. aastaks heitkoguste vähendamine 30 % võrra, mida peetakse teaduslikult vajalikuks, et ära hoida tõsisid kliimamuutusi.
- (7) Pärast seda kui ühendus ja kolmandad riigid on sõlminud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu, mille kohaselt võetakse asjakohaseid üleilmseid meetmeid pärast 2012. aastat, tuleks märkimisväärselt toetada ühikute eraldamist kõnealustes riikides toimunud heitkoguste vähendamise eest. Kuni sellise lepingu sõlmimiseni tuleks siiski tagada suurem kindlus väljaspool ühendust omandatud ühikute jätkuval kasutamisele.
- (8) Kuigi esimesel kauplemisperioodil saadud kogemused annavad tunnistust ühenduse süsteemi võimalustest ja siseriiklike saastekvootide eraldamise kavade väljatöötamine teiseks kauplemisperioodiks toob kaasa heitkoguste märkimisväärse vähendamise 2012. aastaks, on süsteemi 2007. aastal toimunud läbivaatamine kinnitanud seda, et saastekvootidega kauplemise ühtlustatum süsteem on hädavajalik, et paremini ära kasutada saastekvootidega kauplemise eeliseid, vältida siseturu moonutusi ning hõlbustada saastekvootidega kauplemise süsteemide sidumist. Lisaks sellele tuleks tagada parem prognoositavus ja laiendada süsteemi ulatust, lisades sellesse uusi majandusharusid ja gaase, selleks et tugevdada süsinikuhinnaga antavat signaali, mis on vajalik investeeringute stimuleerimiseks, pakkudes samas uusi vähendamisvõimalusi, mis omakorda toovad kaasa heitkoguste vähendamise väiksemad kulud ja süsteemi suurema tõhususe.
- (9) Kasvuhoonegaaside määratlus tuleks viia kooskõlla ÜRO kliimamuutuste raamkonventsioonis sisalduva määratlusega ning üksikute kasvuhoonegaaside globaalset soojenemist põhjustava potentsiaali kindlaksmääramist ja ajakohastamist tuleks paremini selgitada.
- (10) Ühenduse süsteemi tuleks laiendada muudele käitistele, mille puhul on heitmeid võimalik jälgida, aruandeid esitada ja koguseid tõendada samaväärse täpsusega nagu praegu kohaldatavate seire-, aruandlus- ja tõendamisnõuete puhul.
- (11) Juhul kui väikeste käitiste suhtes, mille heitkogused ei ületa 25 000 tonni süsinikdioksiidi ekvivalendi piirmäära aastas, kohaldatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks samaväärseid meetmeid, eelkõige maksustamist, tuleks ette näha kord, mille abil liikmesriigid saaksid kõnealused käitised saastekvootidega kauplemise süsteemist välja arvata seniks, kuni kõnealuseid meetmeid kohaldatakse. Välja võidakse arvata ka haiglad, kui nad võtavad samaväärseid meetmeid. Nimetatud piirmäär pakub tänu halduslikule lihtsusele suhteliselt suurimat säästu halduskulude vähendamisel iga süsteemist välja arvatud süsinikdioksiidi ekvivalendi tonni kohta. Viieaastaste heitkoguste eraldamisperioodide kaotamisest tulenevalt ja selleks, et suurendada kindlust ja prognoositavust, tuleks ette näha kasvuhoonegaaside heitmelubade läbivaatamise sagedust käsitlevad sätted. Liikmesriikide pädevuses on teha ettepanekuid väikeste käitiste suhtes kohaldatavate meetmete kohta, millega saavutatakse samaväärne panus heitkoguste vähendamisse kui ühenduse süsteemiga. Sellised meetmed võiksid hõlmata maksustamist, kokkuleppeid tööstusega ja reguleerimist. Võttes arvesse vajadust vähendada vähem heitkoguseid tekitavate käitiste halduskoormust, võivad liikmesriigid käesoleva direktiivi täitmiseks kohaldada lihtsustatud korda ja meetmeid.
- (12) Teave käesoleva direktiivi kohaldamise kohta peaks olema kergesti kättesaadav, eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEdele).
- (13) Ühenduse saastekvootide üldkogust tuleks vähendada lineaarselt, tehes arvutusi alates ajavahemiku 2008–2012 keskelt, millega tagatakse, et saastekvootidega kauplemise süsteemi abil vähendatakse heitkoguseid aja jooksul järkjärgult ja prognoositavalt. Saastekvootide iga-aastane vähendamine peaks võrduma 1,74 %-ga kvootidest, mille liikmesriigid on eraldanud vastavalt komisjoni otsustele liikmesriikide saastekvootide eraldamise kavade kohta ajavahemikuks 2008–2012, selleks et ühenduse süsteem aitaks kulutõhusalt täita ühenduse kohustust vähendada heitkoguseid 2020. aastaks vähemalt 20 % võrra.
- (14) See panus vastab heitkoguste vähendamisele ühenduse süsteemi raames 2020. aastaks 21 % võrra võrreldes 2005. aasta tasemega, hõlmates muu hulgas mõju, mis tuleneb süsteemi ulatuse laiendamisest ajavahemikuks 2008–2012 võrreldes ajavahemikuga 2005–2007, ning Bulgaaria ja Rumeenia siseriiklike saastekvootide eraldamise kavade hindamisel ajavahemikuks 2008–2012 kasutatud kauplemissektori 2005. aasta heitkoguste andmeid, mille tulemusel eraldatakse 2020. aastal maksimaalselt 1 720 miljonit saastekvooti. Täpsed heitkogused arvutatakse välja pärast seda, kui liikmesriigid on eraldanud saastekvoodid vastavalt komisjoni otsustele siseriiklike saastekvootide eraldamise kavade kohta ajavahemikuks 2008–2012, kuna mõnede käitiste saastekvootide heakskiitmine sõltus nende heitkoguste põhjendatusest ja tõendatusest. Kui saastekvoodid ajavahemikuks 2008–2012 on eraldatud, avaldab komisjon ühenduse saastekvootide üldkoguse. Ühenduse üldkogust tuleks kohandada, võttes arvesse käitisi, mis kuuluvad ühenduse süsteemi või on sellest välja arvatud ajavahemikul 2008–2012 või alates 2013. aastast.
- (15) Ühenduse majanduse täiendav jõupingutus eeldab muu hulgas, et läbivaadatud ühenduse süsteem toimib majanduslikult võimalikult tõhusalt ja põhineb ühenduses täielikult ühtlustatud saastekvootide eraldamise tingimustel. Seepärast peaks saastekvootide eraldamise peamiseks meetodiks olema enampakkumised, kuna kõnealused meetodid

on lihtsaim ning seda peetakse üldiselt majanduslikult kõige tõhusamaks. Samuti peaks see kaotama juhusliku kasumi võimaluse ning looma uutele osalejatele ja keskmisest kiirema majanduskasvuga riikidele olemasolevate käitistega võrdsed võimalused.

(16) Ühenduse süsteemi keskkonnavalase ja haldussuutlikkuse säilitamiseks ning konkurentsimoontuste ja uute osalejate reservi varase amendumise vältimiseks tuleks ühtlustada uusi osalejaid käsitlevad eeskirjad, tagamaks, et kõik liikmesriigid kasutaksid sama lähenemisviisi, eelkõige seoses käitiste märkimisväärse laiendamise mõistega. Seepärast tuleks lisada käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike ühtlustatud eeskirjade vastuvõtmist käsitlevad säted. Nendes eeskirjades tuleks märkimisväärset laiendamist vajaduse korral määratleda kui käitise olemasoleva tootmisvõimsuse vähemalt 10-protsendilist suurendamist või käitise heitkoguste olulist kasvu seoses tootmisvõimsuse suurenemisega. Uute osalejate reservist tuleks saastekvootte eraldada üksnes seoses käitise märkimisväärse laiendamisega.

(17) Kõik liikmesriigid peavad tegema märkimisväärseid investeeringuid, et vähendada oma majanduse süsinikuheitme määra 2020. aastaks, ning nendes liikmesriikides, kus sisetulek inimese kohta on jätkuvalt tunduvalt väiksem ühenduse keskmisest ja kus majandus on rikkamate liikmesriikidele alles järele jõudmas, tuleb teha olulisi jõupingutusi energiatõhususe parandamiseks. Kuna eesmärgiks on ühendusesiseste konkurentsimoontuste kaotamine ja suurim võimalik majanduslik tõhusus ühenduse majanduse muutmisel turvaliseks ja jätkusuutlikuks vähem süsihappegaasiheitmeid tekitavaks majanduseks, ei ole kohane käsitleda üksikute liikmesriikide majandusharusid ühenduse süsteemi raames erinevalt. Seepärast on vaja töötada välja muud mehhanismid nende liikmesriikide jõupingutuste toetamiseks, kus sisetulek inimese kohta on suhteliselt madalam ja majanduskasv kiirem. 88 % enampakkumisel müüdavast saastekvootide üldkogusest tuleks jaotada liikmesriikide vahel vastavalt nende heitkoguste suhtelisele osatähtsusele ühenduse süsteemis 2005. aastal või vastavalt 2005.–2007. aasta keskmisele kogusele, lähtudes sellest, kumb on suurem. 10 % üldkogusest tuleks jaotada teatavate liikmesriikide vahel ühenduse solidaarsuse ja majanduskasvu eesmärgil ning seda tuleks kasutada heitkoguste vähendamiseks ja kliimamuutuste mõjudega kohanemiseks. Kõnealuse 10 % jaotamisel tuleks arvesse võtta liikmesriikide 2005. aasta sisetulekut inimese kohta ja majanduskasvu prognoosi ning eraldatav kogus peaks olema suurem liikmesriikide puhul, kus sisetulek inimese kohta on väike ja prognoositav majanduskasv kiire. Liikmesriigid, kus keskmine sisetulek inimese kohta on üle 20 % suurem ühenduse keskmisest, peaksid saastekvootide jaotamiseks neid loovutama, välja arvatud juhul, kui komisjoni mõjuhinnangus (mis on lisatud ELi kliimamuutuste ja taastuvenergia 2020. aasta eesmärkide rakendusmeetmete paketi) märgitud kogu paketi otsesed kulud

ületavad 0,7 % SKPst. Täiendavad 2 % enampakkumisel müüdavast saastekvootide üldkogusest tuleks jaotada liikmesriikide vahel, kelle kasvuhooonegaaside heitkogused 2005. aastal olid vähemalt 20 % väiksemad sellest heitkogusest, mis kehtis neile Kyoto protokollil alusel.

(18) Kliimamuutustega võitlemiseks ja nende vältimatute mõjudega kohanemiseks tehtavaid jõupingutusi silmas pidades on asjakohane kasutada vähemalt 50 % saastekvootide enampakkumiste tuludest selleks, et vähendada kasvuhooonegaaside heitkoguseid; kohaneda kliimamuutuste mõjudega; rahastada heitkoguste vähendamise ja mõjudega kohanemise alast teadus- ja arendustegevust; arendada taastuvenergiaallikaid, et saavutada liidu eesmärk jõuda 2020. aastaks taastuvenergia 20-protsendilise osatähtsuseni; saavutada ühenduse eesmärk suurendada energiatõhusust 2020. aastaks 20 % võrra; rahastada keskkonnohutatud kasvuhooonegaaside kogumist ja geoloogilist säilitamist; toetada ülemaailmset energiatõhususe ja taastuvenergia fondi ja kohanemise fondi, mis võeti kasutusele ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni 14. osaliste konverentsi raames Poznanis (COP 14 ja COP/MOP 4); rahastada meetmeid raadamise ärahoidmiseks ja kliimamuutustega kohanemise hõlbustamiseks arengumaades, ning lahendada sotsiaalprobleeme, nagu võimaliku elektrihinna tõusu mõju väiksema ja keskmise sissetulekuga leibkondadele. See protsendimäär on oluliselt madalam kui ametiasutuste eeldatav enampakkumiste netotulu, arvestades võimalikku väiksemat tulu ettevõtte tulumaksu laekumisest. Lisaks sellele tuleks saastekvootide enampakkumistel saadavat tulu kasutada ühenduse süsteemi juhtimise halduskulude katteks. Käesolev direktiiv peaks samuti sisaldama sätteid enampakkumisel saadava tulu kõnealustel eesmärkidel kasutamise järelevalveks. Teabe andmine tulu kasutamise kohta ei vabasta liikmesriike asutamislepingu artikli 88 lõikes 3 sätestatud kohustusest teatada teatavatest riiklikest meetmetest. Käesolev direktiiv ei piira asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaselt tulevikus toimuvate riigiabimeetluste tulemusi.

(19) Seepärast peaksid enampakkumised olema energiasektoris reeglilik alates 2013. aastast, arvestades kõnealuse sektori võimalust süsinikdioksiidi suurenenud maksumus edasi suunata, ning süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise eest ei tohiks anda tasuta saastekvootte, kuna kõnealuse stiimuli puhul ei nõuta säilitatavate heitkoguste osas saastekvootide tagastamist. Selleks et vältida konkurentsimoontusi, võib elektritootjatele eraldada tasuta saastekvootte kaugkütete ja -jahutuse ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiivis 2004/8/EÜ (soojus- ja elektrienergia koostootmise stimuleerimiseks siseturu kasuliku soojuse nõudluse alusel) ⁽¹⁾ määratletud suure tõhususega koostootmise käigus toodetud soojuse ja jahutuse eest, juhul kui muudes majandusharudes käitiste poolt toodetud samasuguse soojuse eest eraldatakse tasuta saastekvootte.

⁽¹⁾ ELT L 52, 21.2.2004, lk 50.

- (20) Peamine pikaajaline stiimul süsinikdioksiidi kogumiseks ja säilitamiseks ning uute taastuvenergia tehnoloogiate kasutuselevõtuks on see, et püsivalt säilitatud või ära hoitud süsinikdioksiidi heitkoguste eest ei tule saastekvoote tagastada. Et kiirendada esimeste ärilisel alusel toimivate rajatiste ja uuenduslike taastuvenergia tehnoloogiate näidisprojekte, tuleks uute osalejate reservist kõrvale panna saastekvoodid, millega tagatakse kindel hüvitus esimestele sellistele rajatistele liidus süsinikdioksiidi (tonnides) säilitamise või piisavas ulatuses ärahoidmise eest, tingimisel et on olemas kokkulepe sellise tehnoloogia intellektuaalomandi õiguste jagamise kohta. Lisarahastamist tuleks rakendada piisava ulatusega projektide puhul, mis on oma olemuselt uuenduslikud ja mida oluliselt kaasrahastab käitaja, kes põhimõtteliselt katab üle poole asjakohastest investeringukuludest, ning võttes arvesse projekti elujõulisust.
- (21) Muude ühenduse süsteemiga hõlmatud majandusharude puhul tuleks ette näha üleminekusüsteem, mille puhul moodustavad 2013. aastal eraldatavad tasuta saastekvoodid 80 % kogusest, mis vastab kõnealuste käitiste poolt 2005.–2007. aastal tekitatud heitkoguste protsendimäärade ühenduse heidete üldkogusest, väljendatuna protsendimäärana ühenduse aastasest saastekvootide üldkogusest. Pärast seda tuleks tasuta eraldatavaid saastekvoote igal aastal vähendada võrdsete koguste võrra, nii et 2020. aastal on tasuta saastekvoote 30 %, kuni 2027. aastal enam tasuta saastekvoote ei eraldata.
- (22) Süsiniku- ja elektrituru nõuetekohase toimimise tagamiseks peaks saastekvootide müümine enampakkumisel 2013. aastast kulgevaks ajavahemikuks algama hiljemalt 2011. aastal ning põhinema eelnevalt kindlaksmääratud selgetel ja objektiivsetel põhimõtetel.
- (23) Käitistele üleminekuperioodil tasuta kvootide eraldamine peaks toimuma ühenduse ühtlustatud eeskirjade alusel (edaspidi „eelnevad võrdlusalused“), et minimeerida konkurentsimoonusi ühenduse turul. Kõnealused eeskirjad peaksid arvesse võtma kasvuhoonegaaside ja energia seisukohast kõige tõhusamaid tehnoloogiaid, asendajaid, alternatiivseid tootmisviise, biomassi kasutamist, taastuvenergiaallikaid ning süsinikdioksiidi kogumist ja säilitamist. Sellised eeskirjad ei tohiks olla heitkoguste suurendamise ajendiks ning peaksid tagama, et üha suurem osa saastekvootide müüakse enampakkumisel. Eraldatavad saastekvoodid tuleks kindlaks määrata enne kauplemisperioodi, et tagada turu nõuetekohane toimimine. Ühtlustatud eeskirjades võib arvesse võtta ka põlevate heitgaaside kasutamise seotud heitkoguseid, kui selliste heitgaaside teket ei ole tööstuslikus protsessis võimalik vältida. Sellega seoses võib eeskirjades ette näha tasuta saastekvootide eraldamise nende käitiste käitajatele, kus neid heitgaase põletatakse või kust need heitgaasid pärinevad. Eeskirjad peaksid samuti vältima põhjendamatu konkurentsimoonusi tööstuskäitistele tarnitava elektri ning soojus- ja jahutusenergia turul. Lisaks sellele tuleks nendega vältida põhjendamatu konkurentsimoonusi ühe käitaja poolt käitatavate käitiste tööstusliku tegevuse ja alltöövõtu korras toimivate käitiste tootmise vahel. Kõnealused eeskirjad tuleks kohaldada uute osalejate suhtes, kes teostavad samu tegevusi nagu olemasolevad käitised, millele eraldatakse üleminekuperioodil tasuta saastekvoote. Konkurentsimoonusite vältimiseks siseturul ei tohiks tasuta saastekvootide eraldada uute osalejate toodetava elektri puhul. Uute osalejate reservi saastekvoodid, mis on 2020. aastaks kasutamata jäänud, tuleks müüa enampakkumisel.
- (24) Ühendus jätkab läbirääkimiste juhtimist sellise ambitsioonika rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimiseks, millega saavutatakse eesmärk, et maapinna temperatuuri tõus maailmas ei ületaks 2 °C, ning leiab julgustust ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni 13. osaliste konventsil ja Kyoto protokollil osaliste kolmandal koosolekul Indoneesias Bali saarel 3.–14. detsembrini 2007 kõnealuse eesmärgi saavutamiseks tehtud edusammudest. Juhul kui teised arenenud riigid ja muud peamised kasvuhoonegaaside tekitajad ei osale kõnealuses rahvusvahelises lepingus, võib see põhjustada kasvuhoonegaaside heitkoguste suurenemise kolmandates riikides, kus tööstusele ei kohaldata selliseid süsinikdioksiidi heitkoguste piiranguid (edaspidi „süsinikdioksiidi leke“) ja samal ajal luua majanduslikult ebasoodsa olukorra teatavates ühenduse energiamahukates sektorites ja allsektorites, mida mõjutab rahvusvaheline konkurents. See võib kahjustada ühenduse meetmete keskkonnaalast terviklikkust ja kasu. Süsinikdioksiidi lekke ohtu lahendamiseks peaks ühendus eraldama 100 % ulatuses tasuta saastekvoote sektoritele ja allsektoritele, mis vastavad asjakohastele tingimustele. Kõnealuste sektorite ja allsektorite määratlus ja nõutavad meetmed tuleks uuesti läbi vaadata, et tagada meetmete võtmine vaid vajaduse korral ning vältida ülekompanseerimist. Nendes sektorites ja allsektorites, mille puhul saab nõuetekohaselt tõendada, et süsinikdioksiidi lekke ohtu ei ole võimalik muul viisil vältida, ja kus elekter moodustab suure osa tootmiskuludest ja seda toodetakse tõhusalt, võivad meetmed arvesse võtta tootmise käigus toimuvat elektritarbimist, ilma et muudetaks saastekvootide üldkogust. Esialgu tuleks süsinikdioksiidi lekke ohtu nendes sektorites ja allsektorites hinnata kolmekohalisel tasandil (NACE 3 kood) või vajaduse ja asjakohaste andmete olemasolu korral neljakohalisel tasandil (NACE 4 kood).
- (25) Komisjon peaks seepärast olukorra hiljemalt 30. juuniks 2010 läbi vaatama ja pidama nõu kõigi asjakohaste sotsiaalpartneritega ning rahvusvaheliste läbirääkimiste tulemusi silmas pidades esitama aruande koos võimalike asjakohaste ettepanekutega. Sellega seoses peaks komisjon hiljemalt 31. detsembriks 2009 kindlaks tegema, millistes energiamahukates sektorites või allsektorites esineb süsinikdioksiidi lekke oht. Analüüs peaks põhinema selle hindamisel, millises ulatuses on tööstusel võimalik nõutavate saastekvootide hinda edasi suunata tootehindadesse, ilma et see tooks kaasa märgatava turuosa loovutamise ühendusevaheliste käitistele, kes ei võta võrreldavaid meetmeid oma heitkoguste vähendamiseks. Energiamahukate tööstusharudele, mille puhul on kindlaks tehtud, et seal esineb märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht, võiks eraldada

rohkem tasuta saastekvoote või tuleks kehtestada tõhus süsinikdioksiidi tasakaalustamise süsteem, et pakkuda ühenduse käitistele, kus on märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht, võrdseid võimalusi võrreldes kolmandate riikide käitistega. Sellise süsteemi raames võiks kohaldada importijate suhtes nõudeid, mis on vähemalt sama soodsad kui ühenduse käitiste suhtes kohaldatavad nõuded, näiteks nõue saastekvoodid tagastada. Mis tahes meetmed peavad olema kooskõlas ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni põhimõtetega, eelkõige ühise, kuid diferentseeritud vastutuse ning vastavate võimaluste põhimõttega, pidades silmas vähim arenenud riikide eriolukorda. Meetmed peaksid samuti olema kooskõlas ühenduse rahvusvaheliste kohustustega, sealhulgas WTO lepinguga võetud kohustustega.

- (26) Euroopa Ülemkodus toimuvad arutelud, milles käsitletakse nende sektorite või allsektorite kindlaksmääramist, mille puhul esineb märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht, on oma olemuselt erakordsed ning ei mõjuta kuidagi asutamislepingu artikliga 202 komisjonile antud rakendusvoituste kasutamise menetlusi.
- (27) Liikmesriigid võivad pidada vajalikuks ajutiselt hüvitise maksmist teatavatele käitistele, mille puhul on kindlaks tehtud, et seal esineb märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht kasvuhoonegaaside heitkogustega seotud kulude elektrihindades kajastamise tõttu. Nimetatud toetust tuleks anda ainult juhul, kui see on vajalik ning proportsionaalne, ning sellega peaks tagatama, et säilivad ühenduse süsteemi stiimulid energia säästmiseks ja tavaenergia asemel rohelise elektri nõudluse suurenemise ergutamiseks.
- (28) Võrdsete konkurentsitingimuste tagamiseks ühenduses tuleks ühtlustada väljaspool ühendust omandatud ühikute kasutamine ühenduse süsteemiga hõlmatud käitajate poolt. Kyoto protokollis on ette nähtud kvantitatiivsed heitkoguste vähendamise eesmärgid arenenud riikide jaoks ajavahemikuks 2008–2012 ja on sätestatud puhta arengu mehhanismi tõendatud heitkoguste vähendamise ühikute (THV) ja ühisrakenduse projektide heitkoguste vähendamise ühikute (HVÜ) loomine ning nende kasutamine arenenud riikide poolt, et saavutada osa kõnealustest eesmärkidest. Kuigi Kyoto protokollis raamistik ei võimalda luua HVÜsid alates 2013. aastast ilma, et vastuvõtjariikides oleks kehtestatud uued kvantitatiivsed heitkoguste vähendamise eesmärgid, võib tõenäoliselt jätkata puhta arengu mehhanismi ühikute loomist. Tuleks sätestada, et pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimist on võimalik täiendavalt kasutada kõnealuse lepingu ratifitseerinud riikides omandatud THVsid ja HVÜsid. THVde ja HVÜde edaspidise kasutamise sätestamine sellise lepingu puudumisel kahjustaks kõnealust algatust ja raskendaks ühenduse eesmärgi saavutamist taastuvenergia üha laiema kasutamise osas. THVde ja HVÜde kasutamine peaks olema kooskõlas ühenduse eesmärgiga toota 2020. aastaks 20 % energiast taastuvenergiaallikatest ja edendada energiatõhusust, uuendustegevust ja tehnoloogia arengut. Kui see on

kõnealuste eesmärkide saavutamiseks kooskõlas, tuleks ette näha võimalus sõlmida lepinguid kolmandate riikidega, et luua kõnealustes riikides heitkoguste vähendamiseks stiimuleid, millega saavutatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste täiendav tegelik vähendamine ja edendatakse samal ajal ühenduses asuvate äriühingute uuendustegevust ja tehnoloogia arengut kolmandates riikides. Sellised lepingud võib ratifitseerida rohkem kui üks riik. Pärast ühenduse poolt rahuldava rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist tuleks hõlbustada juurdepääsu kolmandates riikides läbi viidud projektide käigus omandatud ühikutele ja samal ajal suurendada ühenduse süsteemi raames saavutatava heitkoguste vähendamise taset.

- (29) Prognoositavuse tagamiseks tuleks käitajatele anda kindlust selles osas, kas nad võivad pärast 2012. aastat kasutada THVsid ja HVÜsid, mis on omandatud ühenduse süsteemis ajavahemikul 2008–2012 kasutatavate projektide käigus ning mis on neil kasutamata ajavahemikul 2008–2012 kasutada lubatud kogusest. Kuna liikmesriigid ei saa kauplemissperioodide vahel rahvusvaheliste lepingute alusel käitajate valduses olevaid THVsid ja HVÜsid (THVde ja HVÜde „hoiustamine“) üle kanda enne 2015. aastat ja sedagi üksnes juhul, kui liikmesriigid otsustavad lubada kõnealuste THVde ja HVÜde hoiustamist seoses selliste ühikute hoiustamise piiratud õigusega, tuleks kõnealuse kindluse andmiseks nõuda liikmesriikidelt, et nad lubaksid vahetada enne 2012. aastat toimunud heitkoguste vähendamise eest välja antud THVd ja HVÜd saastekvootide vastu, mis kehtivad alates 2013. aastast. Kuna aga liikmesriike ei tohiks kohustada vastu võtma THVsid ja HVÜsid, mille puhul ei ole kindel, et nad saavad neid kasutada kehtivate rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks, peaks see nõue kehtima üksnes kuni 31. märtsini 2015. Käitajatele tuleks anda samaväärne kindlus seoses THVdega, mis on omandatud enne 2013. aastat käivitatud projektide käigus, pärast 2013. aastat toimuva heitkoguste vähendamise suhtes. On oluline, et käitajate rakendatud projektidest saadud heitkoguste vähendamise ühikud tähendaksid tegelikku, tõendatud, täiendavat ja püsivat heitkoguste vähendamist ning oleksid selgelt kasulikud säästva arengu mõttes ega omaks märkimisväärset kahjulikku keskkonnavalast või sotsiaalset mõju. Tuleks kehtestada kord, mis võimaldab teatavate projektitüüpide välistamist.
- (30) Kui rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimine viib, tuleks ette näha võimalus kasutada kõrgekvaliteedilistest projektidest saadud heitkoguste vähendamise ühikuid ühenduse süsteemi raames kolmandate riikidega sõlmitud lepingute kaudu. Sellised lepingud, mis võivad olla kahe- või mitmepoolsed, võiksid aidata kaasa nende projektide jätkuvalle tunnustamisele ühenduse süsteemis, mille käigus toodeti HVÜsid kuni 2012. aastani, kuid mille puhul ei ole see enam Kyoto protokollis raamistikus võimalik.

- (31) Vähim arenenud riigid on eriti tundlikud kliimamuutuste mõjude suhtes ning tekitavad üksnes väga väikese osa kasvuhoonegaaside heitkogustest. Seetõttu tuleks enampakumistel saadud tulu kasutamisel kliimamuutustega kohanemise hõlbustamiseks arengumaades esmajärjekorras käsitleda vähim arenenud riikide vajadusi. Kuna kõnealustes riikides on käivitatud väga vähe puhta arengu mehhanismi projekte, on asjakohane anda kindlust selles osas, et pärast 2012. aastat vähim arenenud riikides alustatud projektide raames omandatud ühikud on vastuvõetavad isegi rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu puudumisel, kui need projektid on selgelt täiendavad ja aitavad kaasa säästvate arengule. See õigus peaks vähim arenenud riikide suhtes kehtima kuni 2020. aastani, tingimusel et nad on selleks ajaks ratifitseerinud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu või kahe- või mitmepoolse lepingu ühendusega.
- (32) Pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimist võib kasutada lisaühikuid, mis moodustavad kuni poole ühenduse süsteemis täiendavalt vähendatud heitkogustest, samas tuleks kolmandatest riikidest pärit kõrgekvaliteedilisi puhta arengu mehhanismi ühikuid ühenduse süsteemi raames alates 2013. aastast tunnustada üksnes siis, kui kõnealused riigid on ratifitseerinud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu.
- (33) Ühendus ja selle liikmesriigid peaksid heaks kiitma üksnes projektitegevused, mille kõikide projektiosaliste peakontor asub riigis, mis on sõlminud selliseid projekte käsitleva rahvusvahelise lepingu, et vältida süsteemi ärakasutamist ettevõtjate poolt, kes asuvad riikides, mis ei ole rahvusvahelist lepingut sõlminud, välja arvatud juhul, kui kõnealused ettevõtjad asuvad kolmandates riikides või osariigi või piirkonna tasandi haldusüksustes, mis on seotud ühenduse süsteemiga.
- (34) Asjaolu, et mõningad käesoleva direktiivi sätteid viitavad rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmisele ühenduse poolt, ei piira nimetatud lepingu sõlmimist ka liikmesriikide poolt.
- (35) Kogemusi silmas pidades tuleks heitkoguste seiret, aruandlust ja tõendamist käsitlevaid ühenduse süsteemi sätteid täiustada.
- (36) Liit peaks töötama selle nimel, et rajada rahvusvaheliselt tunnustatud süsteem raadamise vähendamiseks ning metsastamise ja metsauuendamise suurendamiseks, toetades ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni eesmärki luua olemasolevat korraldust arvesse võttes rahastamise mehhanismid, mis on osa tõhusast, tulemuslikust, õiglasest ja sidusast finantsstruktuurist Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil (COP 15 ja COP/MOP 5) sõlmitava rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu raames.
- (37) Selleks et selgitada, et direktiiv 2003/87/EÜ hõlmab igat tüüpi katlaid, põleteid, turbiine, soojendeid, sulatusahje, jäätmepõletusahje, särdamisahje, ahje, kuivateid, mootoreid, kütuseelemente, keemilise silmuspõletamise seadmeid, pilupõleteid ning termilise ja katalüütilise järelpõletamise seadmeid, tuleks lisada põletamise määratlus.
- (38) Selleks et tagada, et saastekvoote saab ühenduse piires isikute vahel ilma igasuguste piiranguteta üle kanda ning et ühenduse süsteemi on võimalik siduda saastekvootidega kauplemise süsteemidega kolmandates riikides ning osariigi ja piirkonna tasandi haldusüksustes, tuleks kõigi saastekvootide kohta pidada alates 2012. aasta jaanuarist ühenduse registrit, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta otsuse nr 280/2004/EÜ (ühenduse kasvuhoonegaaside heitmete järelevalve ja Kyoto protokollil rakendamise süsteemi kohta) (¹) alusel. See ei tohiks piirata ühenduse süsteemi väliste heitkoguste kohta riiklike registrite pidamist. Ühenduse register peaks pakuma samasuguse kvaliteediga teenuseid kui riiklikud registrid.
- (39) Alates 2013. aastast peaks ühenduse süsteem ühtlustatud viisil hõlmama süsinikdioksiidi keskkonnaohutut kogumist, transpordi ja geoloogilist säilitamist.
- (40) Tuleks ette näha kord, mis võimaldaks vastastikku tunnustada ühenduse süsteemi saastekvoote ning saastekvoote muude kolmandates riikides või osariigi ja piirkonna tasandi haldusüksustes kehtestatud kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise kohustuslike süsteemide raames, millega seatakse piirangud koguheitmele.
- (41) Liidu naaberriikidest kolmandate riikide ühinemist ühenduse süsteemiga tuleks soodustada juhul, kui nad järgivad käesolevat direktiivi. Komisjon peaks tegema kõnealuse eesmärgi edendamiseks kõik võimaliku, abistades rahaliselt ja tehniliselt kandidaatriike, potentsiaalseid kandidaatriike ja Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riike ning pidades nendega läbirääkimisi. See hõlbustaks tehnoloogia ja teadmiste siiret kõnealustesse riikidesse, olles oluline vahend kõigile majandusliku, keskkonnaalase ja sotsiaalse kasu toomiseks.
- (42) Käesolevas direktiivis tuleks ette näha lepingud, mis võimaldaks vastastikku tunnustada ühenduse süsteemi saastekvoote ning saastekvoote muude kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise kohustuslike süsteemide raames, millega seatakse piirangud koguheitmele, ning mis on kooskõlas ühenduse süsteemiga, võttes arvesse keskkonnavalaste eesmärkide ulatust ning tõhusat ja võrreldavat heitkoguste seire-, aruandlus- ja tõendamise mehhanismi ja nõuetele vastavuse süsteemi.

(¹) ELT L 49, 19.2.2004, lk 1.

(43) Ühenduse süsteemi raames saadud kogemusi silmas pidades peaks olema võimalik eraldada saastekvoote projektidele, millega vähendatakse kasvuhoonegaaside heitkoguseid, tingimusel et kõnealused projektid viiakse ellu vastavalt ühenduse tasandil vastu võetud ühtlustatud eeskirjadele ning et kõnealuste projektide puhul ei toimu heitkoguste vähendamise topeltarvestust ega takistata ühenduse süsteemi ulatuse laiendamist ega muude poliitiliste meetmete võtmist selliste heitkoguste vähendamiseks, mis ei ole hõlmatud ühenduse süsteemiga.

(44) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽¹⁾.

(45) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus võtta vastu meetmeid, mis käsitlevad uute osalejate kindlaksmääramise eeskirja ühtlustamist, saastekvootide müüki enampakkumisel, saastekvootide eraldamist ühenduses üleminekuperioodil, teatavate näidisprojekti valiku suhtes kohaldatavate kriteeriumide ja üksikasjade kehtestamist, märkimisväärse süsinikdioksiidi lekke ohuga sektorite ja allsektorite loetelu koostamist, ühikute kasutamist, heitkoguste seiret, aruandlust ja tõendamist, tõendavate asutuste akrediteerimist, ühtlustatud projektieeskirjade rakendamist ning teatavate lisade muutmist. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta direktiivi 2003/87/EÜ vähem olulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda uute vähem oluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

(46) Seetõttu tuleks direktiivi 2003/87/EÜ vastavalt muuta.

(47) On asjakohane näha ette selliste sätete varane ülevõtmine, millega valmistatakse ette ühenduse süsteemi läbivaadatud toimimist alates 2013. aastast.

(48) Selleks et viia kauplemiss periood 2008–2012 nõuetekohaselt lõpule, tuleks direktiivi 2003/87/EÜ (muudetud direktiividega 2004/101/EÜ ⁽²⁾ ja 2008/101/EÜ ⁽³⁾) ning

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽²⁾ Euroopa parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 2004. aasta direktiiv 2004/101/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, millega loodi ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, võttes arvesse Kyoto protokollil projektimehhanisme (ELT L 338, 13.11.2004, lk 18).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/101/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et lisada lennutegevus ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi (ELT L 8, 13.1.2009, lk 3).

määrusega (EÜ) nr 219/2009 ⁽⁴⁾ sätteid jätkuvalt kohaldada, ilma et see piiraks komisjoni võimalust võtta vastu meetmeid ühenduse süsteemi läbivaadatud toimimiseks alates 2013. aastast.

(49) Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist.

(50) Käesolev direktiiv austab põhiõigusi ja järgib eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid.

(51) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning käesoleva direktiivi ulatuse ja mõju tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(52) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽⁵⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning need üldsusele kättesaadavaks tegema,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2003/87/EÜ muudatused

Direktiivi 2003/87/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklile 1 lisatakse järgmised lõigud:

„Samuti näeb käesolev direktiiv ette tõsta kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise taset, et aidata kaasa sellise vähendamise taseme saavutamisele, mis on teaduslikult vajalik tõsiste kliimamuutuste vältimiseks.

Käesolev direktiiv sisaldab ka sätteid ühenduse rangema, 20 % ületava heitkoguste vähendamise kohustuse hindamiseks ja rakendamiseks, mida kohaldatakse pärast sellise rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist ühenduse poolt, mille tulemusel vähendatakse kasvuhoonegaaside heitkoguseid suuremal määral, kui on nõutud artiklis 9, vastavalt Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis toimunud kohtumisel toetatud 30 % kohustusele.”

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 219/2009, millega kohandatakse teatavaid asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetluse kohaseid õigusakte otsusega 1999/468/EÜ kontrolliga regulatiivmenetluse osas – Kontrolliga regulatiivmenetlusega kohandamine – 2. osa (ELT L 87, 31.3.2009, lk 109).

⁽⁵⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

- 2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:
- a) punkt c asendatakse järgmisega:
- „c) *kasvuhoonegaasid* – II lisas loetletud gaasid ning muud looduslikud ja inimtekkelised atmosfääri gaasilised koostisosad, mis neelavad ja kiirgavad infra-punast kiirgust;”
- b) punkt h asendatakse järgmisega:
- „h) uus osaleja:
- käitis, mis tegeleb ühe või mitme I lisas loetletud tegevusalaga ning mis on saanud kasvuhoonegaaside heitmelo eesimise korda pärast 30. juunit 2011;
- käitis, mis tegeleb artikli 24 lõike 1 või 2 kohaselt ühenduse süsteemi lisatud tegevusalaga esimest korda, või
- käitis, mis tegeleb ühe või mitme I lisas loetletud tegevusalaga või artikli 24 lõike 1 või 2 kohaselt ühenduse süsteemi lisatud tegevusalaga ning kus on toimunud märkimisväärne laiendamine pärast 30. juunit 2011, üksnes nimetatud laiendamise osas.”;
- c) lisatakse järgmised punktid:
- „t) *põletamine* – mis tahes kütuste oksüdeerimine olenevata nimetatud protsessi käigus saadava soojuse, elektri- või mehaanilise energia kasutamise viisist ja muud otseselt seotud tegevused, sh heitgaaside puhastamine;
- u) *elektritootja* – käitis, mis 1. jaanuaril 2005 või pärast seda on tootnud elektrienergiat müügiks kolmandatele isikutele ja milles ei tegeleta ühegi teise I lisas loetletud tegevusalaga peale kütuse põletamise.”
- 3) Artikli 3c lõikes 2 asendatakse sõnad „Artikli 11 lõikes 2” sõnadega „Artikli 13 lõikes 1”.
- 4) Artiklis 3g asendatakse sõnad „vastavalt artikli 14 kohaselt vastu võetavatele suunistele” sõnadega „vastavalt artiklis 14 osutatud määrusele”.
- 5) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:
- „Artikkel 4
- Kasvuhoonegaaside heitmelo**
- Liikmesriigid tagavad, et alates 1. jaanuarist 2005 ei tegutse ükski käitis I lisas loetletud tegevusalal, millega kaasnevad selle tegevusalaga seoses kindlaksmääratud kasvuhoonegaaside
- heitkogused, välja arvatud juhul, kui käitajal on luba, mille pädev asutus on välja andnud kooskõlas artiklitega 5 ja 6, või käitis on vastavalt artiklile 27 ühenduse süsteemist välja arvatud. Sama kehtib ka artikli 24 kohaselt osalevate käitiste suhtes.”
- 6) Artikli 5 punkt d asendatakse järgmisega:
- „d) meetmed, mille eesmärk on kontrollida heitkoguseid kooskõlas artiklis 14 osutatud määrusega ja nendest aru anda.”
- 7) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:
- a) lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:
- „Pädev asutus kontrollib vähemalt iga viie aasta järel kasvuhoonegaaside heitmelo ja teeb vajaduse korral selles muudatusi.”
- b) lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:
- „c) seirekava, mis vastab artiklis 14 osutatud määrusega kehtestatud nõuetele. Liikmesriigid võivad lubada käitajatel seirekavasid ajakohastada ilma luba muutmata. Käitajad esitavad kõik ajakohastatud seirekavad kinnitamiseks pädevale asutusele.”
- 8) Artikkel 7 asendatakse järgmisega:
- „Artikkel 7
- Käitistega seotud muudatused**
- Käitaja teatab pädevale asutusele kõikidest käitise laadis või toimimisviisist kavandatavatest muudatustest või käitise laiendamisest või märkimisväärsest tootmisvõimsuse vähendamisest, mis võivad nõuda kasvuhoonegaaside heitmelo ajakohastamist. Pädev asutus ajakohastab loa, kui see on asjakohane. Käitaja isiku muutumisel ajakohastab pädev asutus loa, lisades sinna uue käitaja nime ja aadressi.”
- 9) Artikkel 9 asendatakse järgmisega:
- „Artikkel 9
- Ühenduse saastekvootide üldkogus**
- Alates 2013. aastast vähendatakse igal aastal eraldatavat ühenduse saastekvootide üldkogust lineaarselt, tehes arvutusi alates ajavahemiku 2008–2012 keskelt. Kogust vähendatakse lineaarse teguri 1,74 % võrra võrreldes saastekvootide keskmise aastase üldkogusega, mille liikmesriigid on eraldanud vastavalt komisjoni otsustele siseriiklike saastekvootide eraldamise kavade kohta ajavahemikuks 2008–2012.

30. juuniks 2010 avaldab komisjon aastaks 2013 ette nähtud ühenduse saastekvootide üldkoguse, mis põhineb liikmesriikide poolt vastavalt komisjoni otsustele siseriiklike saastekvootide eraldamise kavade kohta ajavahemikuks 2008–2012 eraldatud või eraldatavate saastekvootide üldkogustel.

Komisjon vaatab kõnealuse lineaarse teguri läbi ning vajaduse korral esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku alates 2020. aastast, eesmärgiga võtta otsus vastu 2025. aastaks.”

10) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 9a

Ühenduse saastekvootide üldkoguse kohandamine

1. Käitiste puhul, mis on vastavalt artikli 24 lõikele 1 ajavahemikul 2008–2012 lisatud ühenduse süsteemi, kohandatakse alates 1. jaanuarist 2013 eraldatavate saastekvootide kogust nii, et see väljendaks kõnealustele käitistele ühenduse süsteemis osalemise ajavahemikul eraldatud saastekvootide aastast keskmist kogust, mida on kohandatud artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga.

2. Käitiste puhul, mis tegutsevad I lisas loetletud tegevusaladel ning mis on ühenduse süsteemi lisatud alles 2013. aastast alates, tagavad liikmesriigid, et selliste käitiste käitajad esitavad asjakohasele pädevale asutusele nõuetekohaselt põhjendatud ja sõltumatult tõendatud andmed heitkoguste kohta, et neid saaks eraldatavate ühenduse saastekvootide üldkoguse kohandamisel arvesse võtta.

Kõnealused andmed esitatakse hiljemalt 30. aprilliks 2010 asjakohasele pädevale asutusele kooskõlas artikli 14 lõike 1 kohaselt vastu võetud sätetega.

Kui esitatud andmed on nõuetekohaselt põhjendatud, teavitab pädev asutus sellest komisjoni hiljemalt 30. juuniks 2010 ning eraldatavate saastekvootide kogust, mida on kohandatud artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga, kohandatakse vastavalt. Käitiste puhul, mis tekitavad muid kasvuhoonegaase peale süsinikdioksiidi, võib pädev asutus teatada väiksemad heitkogused vastavalt käitiste heitkoguste vähendamise võimalustele.

3. Komisjon avaldab lõigetes 1 ja 2 osutatud kohandatud kogused 30. septembriks 2010.

4. Käitiste puhul, mis on artikli 27 kohaselt ühenduse süsteemist välja arvatud, kohandatakse alates 1. jaanuarist 2013 eraldatavate ühenduse saastekvootide üldkogust allapoole, et võtta arvesse nende käitiste keskmisi aastaseid tõendatud heitkoguseid ajavahemikul 2008–2010, mida on kohandatud artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga.”

11) Artikkel 10 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 10

Saastekvootide müük enampakkumisel

1. Alates 2013. aastast müüvad liikmesriigid enampakkumisel kõik saastekvoodid, mida kooskõlas artiklitega 10a ja 10c ei eraldata tasuta. Hiljemalt 31. detsembriks 2010 määrab komisjon kindlaks ja avaldab enampakkumisel müüdatavate saastekvootide hinnangulise koguse.

2. Iga liikmesriigi poolt enampakkumisel müüdatavate kvootide kogus koosneb järgmistest osadest:

- a) 88 % enampakkumisel müüdatavate saastekvootide üldkogusest jaotatakse liikmesriikide vahel osadena, mis on võrdsed asjaomase liikmesriigi osaga tõendatud keskmistest heitkogustest ühenduse süsteemi raames 2005. aastal või 2005.–2007. aasta keskmise kogusega, lähtudes sellest, kumb on suurem;
- b) 10 % enampakkumisel müüdatavate saastekvootide üldkogusest jaotatakse teatavate liikmesriikide vahel ühenduse solidaarsuse ja majanduskasvu eesmärgil, suurendades sel viisil kõnealuste liikmesriikide poolt punkti a kohaselt enampakkumisel müüdatavate saastekvootide kogust IIa lisas täpsustatud protsendimäärade võrra, ja
- c) 2 % enampakkumisel müüdatavast saastekvootide üldkogusest jaotatakse liikmesriikide vahel, kelle kasvuhoonegaaside heitkogused 2005. aastal olid vähemalt 20 % väiksemad nende heitkogustest algaastal, mis on kindlaks määratud Kyoto protokolliga. Selle protsendimäär jagunemine asjaomaste liikmesriikide vahel on sätestatud IIb lisas.

Punkti a kohaldamisel kasutatakse nende liikmesriikide osatähtsuse arvutamisel, kes ei osalenud ühenduse süsteemis 2005. aastal, tõendatud heitkoguseid ühenduse süsteemi raames 2007. aastal.

Vajaduse korral kohandatakse punktides b ja c osutatud protsendimäärasid proportsionaalselt, et jaotamise määr oleks 10 % ja 2 %.

3. Liikmesriigid otsustavad selle üle, kuidas kasutada saastekvootide enampakkumistest saadud tulu. Vähemalt 50 % lõikes 2 osutatud saastekvootide enampakkumistest saadud tulumust, sealhulgas lõike 2 punktides b ja c osutatud enampakkumiste kogutulu, või selle tuluga samaväärne summa tuleks kasutada ühel või mitmel järgmistest eesmärkidest:

- a) kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine, sealhulgas panus ülemaailmsesse energiatõhususe ja taastuvenergia fondi ning kohanemisfondi, mis võeti kasutusele ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni 14. osaliste konverentsi raames Poznanis (COP 14 ja COP/MOP 4),

kliimamuutuste mõjudega kohanemine ning heitkoguste vähendamise ja mõjudega kohanemise alase teadus- ja arendustegevuse ning näidisprojektide rahastamine, sealhulgas osalemine algatustes Euroopa energiatehnoloogiate strateegilise plaani ning Euroopa tehnoloogiaplattformide raames;

- b) taastuvenergiaallikate väljaarendamine, et saavutada ühenduse eesmärk suurendada taastuvenergia osatähtsust 2020. aastaks 20 %, samuti teiste tehnoloogiate väljaarendamine, mis aitavad kaasa üleminekule ohutule ja säästvale, vähem süsihappegaasiheitmeid tekitavale majandusele, ning kaasaaitamine ühenduse eesmärgile suurendada energiatõhusust 2020. aastaks 20 % võrra;
- c) meetmed raadamise vältimiseks ning metsastamise hoo- gustamiseks ja metsade ulatuslikumaks uuendamiseks arengumaades, mis on ratifitseerinud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu; tehnosiire ja kliimamuutuste kahjulike mõjudega kohanemise hõlbustamine nendes riikides;
- d) süsinikdioksiidi metsanduslik sidumine ühenduses;
- e) süsinikdioksiidi, eelkõige tahketel fossiilkütustel töötavatest elektrijaamadest ning tervest reast tööstussektoritest ja allsektoritest pärit süsinikdioksiidi keskkonnaohutu kogumine ja geoloogiline säilitamine, sealhulgas kolmandates riikides;
- f) vähe saastavatele transpordiliikidele ja ühistranspordile ülemineku ergutamise;
- g) energiatõhususe ja puhaste tehnoloogiate alase teadus- ja arendustegevuse rahastamine käesoleva direktiiviga hõlmatud sektorites;
- h) meetmed, mille eesmärk on energiatõhususe suurendamine ja parem isoleerimine, või rahalise toetuse andmine, et lahendada sotsiaalprobleeme väiksema ja keskmise sissetulekuga leibkondades;
- i) ühenduse süsteemi juhtimise halduskulude katmine.

Loetakse, et liikmesriigid on täitnud käesoleva lõike sätteid, kui nad kehtestavad esimeses lõigus loetletud eesmärkidel, sh eelkõige arengumaid hõlmava maksu- või rahalise toetuse poliitika või rahalisi toetusi mõjutava siseriikliku õigusloomepoliitika, mille maksumus on vähemalt 50 % lõikes 2 osutatud saastekvootide enampakkumistest saadud tulust, kaasa arvatud lõike 2 punktides b ja c osutatud enampakkumiste kogutulu, ning rakendavad neid.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni tulude kasutamisest ja käesoleva lõike kohaselt võetud meetmetest otsuse nr 280/2004/EÜ kohaselt esitatavates aruannetes.

4. Komisjon võtab 30. juuniks 2010 vastu enampakkumise ajastamist, haldamist ja muid aspekte käsitleva määruse, tagamaks et enampakkumine toimub avatud, läbipaistval, ühtlustatud ja mittediskrimineerival viisil. Selleks peaks protsess olema prognoositav, eelkõige enampakkumiste ajastamise ja järjestuse, samuti pakutavate saastekvootide hinnanguliste koguste osas.

Enampakkumised korraldatakse nii, et:

- a) käitajatel, eelkõige ühenduse süsteemiga hõlmatud väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel on täielik, õiglane ja võrdne juurdepääs;
- b) kõigil osalejatel on juurdepääs samale teabele samal ajal ning osalejad ei kahjusta enampakkumise toimimist;
- c) enampakkumiste korraldus ja neil osalemine on kulutõhus ja liigseid halduskulusid vältiv ning
- d) väikestele heitkoguste tekitajatele antakse juurdepääs saastekvootidele.

Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliliga regulatiivmenetlusele.

Liikmesriigid esitavad iga enampakkumise osas aruande enampakkumise korraldamise eeskirjade nõuetekohase rakendamise kohta, eriti mis puudutab õiglast ja avatud juurdepääsu, läbipaistvust, hinnakujundust ning tehnilisi ja töökorralduslikke aspekte. Need aruanded esitatakse ühe kuu jooksul alates enampakkumise toimumisest ning avaldatakse komisjoni veebisaidil.

5. Komisjon jälgib Euroopa süsinikuturu toimimist. Kord aastas esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande süsinikuturu toimimise, kaasa arvatud enampakkumiste rakendamise, likviidsuse ja kaubeldavate mahtude kohta. Vajaduse korral tagavad liikmesriigid, et asjakohane teave esitatakse komisjonile vähemalt kaks kuud enne aruande komisjoni poolt vastuvõtmist.”

12) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 10a

Ühenduse üleminekueeskirjad saastekvootide tasuta eraldamiseks ühtlustatud viisil

1. Komisjon võtab 31. detsembriks 2010 vastu kogu ühenduses kohaldatavad ja täielikult ühtlustatud rakendusmeetmed lõigetes 4, 5, 7 ja 12 osutatud saastekvootide eraldamiseks, sealhulgas kõik vajalikud sätteid lõike 19 ühtlustatud kohaldamiseks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Kuivõrd see on võimalik, määratakse esimeses lõigus osutatud meetmetega kindlaks kogu ühendust hõlmavad eelnevad võrdlusalused, et tagada saastekvootide eraldamine sellisel viisil, et kõige tõhusamaid tehnoloogiaid, asendajaid, alternatiivseid tootmisviise, suure tõhususega koostootmist, tõhusat heitgaaside energia taaskasutamist, biomassi kasutamist ning süsinikdioksiidi kogumist ja säilitamist – kus sellised seadmed on olemas – arvesse võttes ergutatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist ja energia seisukohast kõige tõhusamate tehnoloogiate kasutamist ning ei ergutata heitkoguste suurendamist. Elektritootmise eest tasuta saastekvoote ei eraldata, välja arvatud artiklis 10c kirjeldatud juhtudel ning heitgaasidest toodetud elektrienergia puhul.

Iga sektori ja allsektori puhul arvutatakse võrdlusalus põhimõtteliselt pigem toote kui sisestatud energia alusel, et maksimeerida kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist ja energiasäästu asjaomase sektori või allsektori igas tootmisprotsessis.

Konkreetsete sektorite ja allsektorite eelnevate võrdlusaluste määramise põhimõtete kindlaksmääramisel konsulteerib komisjon asjaomaste sidusrühmadega, kaasa arvatud asjaomaste sektorite ja allsektorite esindajatega.

Pärast seda kui ühendus on heaks kiitnud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu, mille tulemusel vähendatakse kohustuslikus korras kasvuhoonegaaside heitkoguseid ühendusega samaväärses ulatuses, vaatab komisjon kõnealused meetmed läbi, tagamaks et saastekvootide tasuta eraldamine toimub üksnes juhul, kui see on kõnealuse lepingu tõttu igati põhjendatud.

2. Konkreetsete sektorite või allsektorite eelnevate võrdlusaluste määramise põhimõtete kindlaksmääramisel on lähtepunktiks ühenduse sektori või allsektori 10 % kõige tõhusama käitise keskmised näitajad ajavahemikul 2007–2008. Komisjon konsulteerib asjaomaste sidusrühmadega, kaasa arvatud asjaomaste sektorite ja allsektorite esindajatega.

Artiklite 14 ja 15 kohaste määrustega nähakse ette tootmises tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste seire, aruandluse ja tõendamise ühtlustatud eeskirjad, pidades silmas eelnevate võrdlusaluste kindlaksmääramist.

3. Kui lõigetest 4 ja 8 ei tulene teisiti, ning olenemata artiklist 10c, ei eraldata tasuta saastekvoote elektritootjatele, süsinikdioksiidi koguvatele käitistele, süsinikdioksiidi transportivatele torujuhtmetele ega süsinikdioksiidi säilitamiskohtadele.

4. Soojus- või jahutusenergia tootmise eest eraldatakse tasuta saastekvoote kaugküttele ning direktiivis 2004/8/EÜ määratletud suure tõhususega koostootmisele majanduslikult õigustatud nõudluse osas. Pärast 2013. aastat kohandatakse kõnealuste käitistele eraldatavaid saastekvoote kõnealuse soojuse tootmise eest igal aastal artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga.

5. Saastekvootide aastane maksimumkogus, mille alusel arvutatakse sellistele käitistele eraldatavad saastekvoodid, mis ei ole hõlmatud lõikega 3 ja mis ei ole uued osalejad, ei ületa:

- ühenduse saastekvootide aastast üldkogust, mis on kindlaks määratud vastavalt artiklile 9 ning korrutatud heitkoguste osaga käitistest, mis ei ole hõlmatud lõikega 3, keskmisest tõendatud heitkoguste koguhulgast ajavahemikul 2005–2007 käitistest, mis on hõlmatud ühenduse süsteemiga ajavahemikul 2008–2012, ja
- keskmist tõendatud heitkoguste aastast üldkogust ajavahemikul 2005–2007, mis pärineb käitistest, mis on hõlmatud ühenduse süsteemiga alates 2013. aastast ning ei ole hõlmatud lõikega 3, ning mida on kohandatud artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga.

Vajaduse korral kohaldatakse ühtset sektoriülest paranduskoefitsienti.

6. Liikmesriigid võivad samuti võtta vastu finantsmeetmeid selliste sektorite või allsektorite kasuks, mille puhul on kindlaks tehtud, et seal esineb märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht kasvuhoonegaaside heitkogustest põhjustatud kulude elektrihindadesse suunamise tõttu, et hüvitada neid kulusid, ja kui need finantsmeetmed on kooskõlas selles valdkonnas kohaldatavate ja vastu võetavate riigiabinormidega.

Nimetatud meetmed põhinevad süsinikdioksiidi kaudsete heitkoguste eelnevatel võrdlusalustel toodanguühiku kohta. Eelnevad võrdlusalused arvutatakse konkreetse sektori või allsektori jaoks korrutisena kõige tõhusamale olemasolevale tehnoloogiale vastavast elektritarbimisest toodanguühiku kohta ja asjaomase Euroopa elektritootmise kombinatsiooni süsinikdioksiidi heitkogusest.

7. Viis protsenti ajavahemikul 2013–2020 vastavalt artiklitele 9 ja 9a kindlaks määratud ühenduse saastekvootide üldkogusest eraldatakse uutele osalistele kui suurim kogus, mille võib eraldada uutele osalistele käesoleva artikli lõike 1 kohaselt vastu võetud korras. Nimetatud ühenduse reservis olevad saastekvoodid, mida ei anta uutele osalejatele ega kasutata käesoleva artikli lõike 8, 9 või 10 kohaselt ajavahemikus 2013–2020, panevad liikmesriigid müüki enampakkumisel, võttes arvesse määra, mil liikmesriigi käitised on sellest reservist kasu saanud, kooskõlas artikli 10 lõikega 2 ning üksik- asjade ja ajastamise osas kooskõlas artikli 10 lõikega 4 ning asjakohaste rakendussätetega.

Saastekvoote kohandatakse artiklis 9 osutatud lineaarse teguriga.

Uutele osalejatele elektritootmisega seoses tasuta saastekvoote ei eraldata.

Komisjon võtab 31. detsembriks 2010 vastu ühtlustatud eeskirjad uue osaleja mõiste kohaldamise kohta, eelkõige seoses märkimisväärse laiendamise mõistega.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

8. Kuni 31. detsembrini 2015 on uute osalejate reservist võimalik saada kuni 300 miljonit saastekvooti, et aidata stimuleerida kuni 12 kaubandusliku näidisprojekti ehitamist ja toimimist, mille eesmärk on süsinikdioksiidi keskkonnoahutu kogumine ja geoloogiline säilitamine, ning uuenduslikke taastuvenegiatehnoloogia näidisprojekte liidu territooriumil.

Saastekvoodid eraldatakse selliste näidisprojektide toetamiseks, mis tagavad mitmesuguste majanduslikult veel mittetasuvate süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning uuenduslike taastuvenegiatehnoloogiade arendamise geograafiliselt tasakaalustatud asukohtades. Saastekvootide eraldamine sõltub süsinikdioksiidi heitkoguste tõendatud vältimisest.

Projektid valitakse objektiivsete ja läbipaistvate kriteeriumide alusel, mis sisaldavad teadmiste jagamise nõudeid. Kõnealused kriteeriumid ja meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele ja avalikustatakse.

Saastekvoodid reserveeritakse projektidele, mis vastavad kolmandas lõigus osutatud kriteeriumidele. Toetust nimetatud projektidele antakse liikmesriikide kaudu ning see eeldab olulist käitajapoolset kaasrahastamist. Samuti võiks projekte kaasrahastada asjaomane liikmesriik, ning kaasata võiks ka muud rahastamisallikad. Käesolevas lõikes nimetatud mehhanismi kaudu ei toetata projekte, mis ületavad 15 % selleks otstarbeks olemasolevate saastekvootide koguarvust. Nimetatud saastekvootide võetakse arvesse lõike 7 kohaselt.

9. Leedu, kes 2003. aasta ühinemisaktile lisatud protokolli nr 4 (Ignalina tuumaelektrijaama kohta Leedus) artikli 1 kohaselt kohustub 31. detsembriks 2009 sulgema Ignalina tuumaelektrijaama teise reaktori, võib nõuda saastekvootide uute osalejate reservist, et müüa need enampakkumisel kooskõlas artikli 10 lõikes 4 osutatud määrusega, kui Leedu tõendatud heitkogused ületavad ajavahemikul 2013–2015 ühenduse süsteemi raames summa, mis koosneb samal ajavahemikul Leedu käitistele elektritootmise heitkogusteks eraldatud tasuta saastekvootidest ning kolmest kaheksandikust Leedu poolt enampakkumisel müüdivatest saastekvootidest ajavahemikul 2013–2020. Suurim selliste saastekvootide kogus võrdub ülemääraste heitkogustega sel perioodil, kui ülemääraseid heitkoguseid põhjustavad elektri tootmisel suurenenud heitkogused, millest on maha arvatud kogused, mille võrra kõnealuse liikmesriigi saastekvoodid ajavahemikul 2008–2012 ületasid ühenduse süsteemis tõendatud heitkoguseid Leedus kõnealusel perioodil. Kõiki selliseid saastekvootide võetakse arvesse lõike 7 kohaselt.

10. Iga liikmesriik, mille elektrivõrk on ühendatud Leedu omaga ja mis 2007. aastal importis Leedust oma tarbeks rohkem kui 15 % siseriiklikult tarbitavast elektrienergia kogusest ning kus heitkogused on suurenenud investeeringute tõttu uue põlvkonna elektritootmisesse, võivad kohaldada lõiget 9 *mutatis mutandis* kõnealuses lõikes sätestatud tingimustel.

11. Kui artiklist 10b ei tulene teisiti, on käesoleva artikli lõigete 4–7 kohaselt tasuta eraldatavate saastekvootide kogus 2013. aastal 80 % lõikes 1 osutatud meetmete kohaselt kindlaks määratud kogusest. Seejärel vähendatakse tasuta saastekvootide igal aastal võrdse koguse võrra, nii et 2020. aastal on tasuta saastekvootide 30 %, kuni 2027. aastal enam tasuta saastekvootide ei eraldata.

12. Kui artiklist 10b ei tulene teisiti, eraldatakse 2013. aastal ja igal järgneval aastal kuni 2020. aastani lõike 1 kohaselt käitistele sektorites või allsektorites, mille puhul esineb märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht, tasuta saastekvootide 100 % ulatuses lõikes 1 osutatud meetmete kohaselt kindlaks määratud kogusest.

13. Hiljemalt 31. detsembriks 2009 ja seejärel iga viie aasta tagant määrab komisjon kindlaks, pärast arutelu Euroopa Ülemkogul, lõikes 12 osutatud sektorite või allsektorite loetelu vastavalt lõigetes 14–17 osutatud kriteeriumidele.

Igal aastal võib komisjon omal algatusel või mõne liikmesriigi taotlusel lisada esimeses lõigus osutatud loetellu sektori või allsektori, kui analüüsisvas aruandes on võimalik tõestada, et muutuse järel, millel on oluline mõju nimetatud sektori või allsektori tegevustele, vastab see sektor või allsektor lõigetes 14–17 osutatud kriteeriumidele.

Käesoleva artikli rakendamisel konsulteerib komisjon liikmesriikide, asjaomaste sektorite või allsektorite ja muude asjaomaste sidusrühmadega.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

14. Selleks et teha kindlaks lõikes 12 osutatud sektorid või allsektorid, hindab komisjon ühenduse tasandil, millises ulatuses on asjaomase jaotustaseme korral asjaomases sektoris või allsektoris võimalik nõutavate saastekvootidega seotud otseseid kulusid ja käesoleva direktiivi rakendamise tulemusena kõrgemast elektrienergia hinnast tulenevaid kaudseid kulusid edasi suunata tootehindadesse, ilma et see tooks kaasa märgatava turuosa loovutamise süsinikdioksiidi heidete seisukohast vähem tõhusatele ühendusevälistele käitistele. Nimetatud hindamised põhinevad keskmisel süsinikdioksiidihinnal vastavalt ELi kliimamuutuste ja taastuvenegia 2020. aasta eesmärkide rakendusmeetmete paketi lisatud komisjoni mõjuhinnangule ja iga sektori või allsektori kolme viimase aasta kaubandust, tootmist ja lisandväärtust käsitlevatel andmetel, kui need on kättesaadavad.

15. Süsinikdioksiidi lekke ohtu sektoris või allsektoris peetakse märkimisväärseks, kui:

- a) käesoleva direktiivi rakendamisest tingitud otsesed ja kaudsed lisakulud põhjustaksid tootmiskulude olulise suurenemise vähemalt 5 %, arvatuna protsendina kogulisandväärtusest, ning
- b) kolmandate riikidega toimuva kaubavahetuse intensiivsus, väljendatuna kolmandatesse riikidesse suunatud ekspordi väärtuse ja kolmandatest riikidest pärineva impordi väärtuse summa ning ühenduse turu väärtuse (aastakäive pluss koguimport kolmandatest riikidest) suhtena, on suurem kui 10 %.

16. Olenemata lõikest 15 peetakse süsinikdioksiidi lekke ohtu sektoris või allsektoris märkimisväärseks ka siis, kui:

- a) käesoleva direktiivi rakendamisest tingitud otsesed ja kaudsed lisakulud põhjustaksid tootmiskulude olulise suurenemise vähemalt 30 % võrra, arvatuna protsendina kogulisandväärtusest, või
- b) kolmandate riikidega toimuva kaubavahetuse intensiivsus, väljendatuna kolmandatesse riikidesse suunatud ekspordi väärtuse ja kolmandatest riikidest pärineva impordi väärtuse summa ning ühenduse turu väärtuse (aastakäive pluss koguimport kolmandatest riikidest) suhtena, on suurem kui 30 %.

17. Lõikes 13 osutatud loetelu võib täiendada pärast kvalitatiivse hinnangu koostamist, võttes asjakohaste andmete kättesaadavusel arvesse järgmisi kriteeriume:

- a) mil määral on kõnealuse sektori või allsektori üksikutele käitistele võimalik vähendada heitkoguste taset või elektrienergia tarbimist, sealhulgas vajaduse korral tootmiskulude suurenemist, mida selleks tehtud investeeringud võivad põhjustada, näiteks kõige tõhusamate tehniliste lahenduste abil;
- b) praegused ja prognoositavad turunäitajad, sealhulgas ka juhtumid, kui kaubanduse mõju või otseste ja kaudsete kulude suurenemise kiirus on lõikes 16 nimetatud ühe künnisväärtuse lähedal;
- c) kasumimarginaalid kui pikaajaliste investeerimis- või ümberpaiknemisotsuste võimalikud näitajad.

18. Lõikes 13 osutatud loetelu määratakse kindlaks, võttes asjakohaste andmete kättesaadavusel arvesse järgmist:

- a) millisel määral kolmandad riigid, kelle toodang moodustab määrava osa maailmatoodangust süsinikdioksiidi lekkest ohustatuks peetavates sektorites ja allsektorites, võtavad kindlaid kohustusi vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid asjaomastes sektorites ühendusega võrreldavas ulatuses ja samas ajavahemikus, ja

- b) millisel määral on neis riikides asuvate käitiste tõhusus süsinikdioksiidi heitkoguste seisukohast võrreldav ühenduse omaga.

19. Tasuta saastekvoote ei anta käitisele, mis on lõpetanud tegevuse, välja arvatud juhul, kui käitaja tõendab pädevale asutusele, et nimetatud käitis taasalustab tootmist kindlaksmääratud ja mõistliku aja jooksul. Käitisi, mille kasvuhoonegaaside heitmeloade kehtivusaeg on lõppenud või see on kehtetuks tunnistatud, ning käitised, mille tegevus või tegevuse taasalustamine ei ole tehniliselt võimalik, käsitatakse tegevuse lõpetanuna.

20. Komisjon lisab lõike 1 alusel vastu võetud meetmete hulka meetmed selliste käitiste kindlakstegemiseks, mis oma tegevuse osaliselt lõpetavad või oma tootmisvõimsust märkimisväärselt vähendavad, ning vajaduse korral samuti meetmed neile tasuta antud saastekvootide määra vastavaks kohandamiseks.

Artikkel 10b

Meetmed teatavate energiamahukate tööstusharude toetamiseks süsinikdioksiidi lekke korral

1. Pidades silmas rahvusvaheliste läbirääkimiste tulemusi ja seda, mil määral aitavad kõnealused läbirääkimised saavutada ülemaailmset kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist, ning pärast nõupidamist kõigi asjakohaste sotsiaalpartneritega, esitab komisjon hiljemalt 30. juuniks 2010 Euroopa Parlamendile ja nõukogule analüüsiva aruande, milles hinnatakse olukorda energiamahukates sektorites või allsektorites, mille puhul on tehtud kindlaks märkimisväärne süsinikdioksiidi lekke oht. Aruandele lisatakse asjakohased ettepanekud, mis võivad sisaldada järgmist:

- a) kõnealustele sektoritele või allsektoritele artikli 10a raames tasuta eraldatavate saastekvootide osatähtsuse kohandamine;
- b) vastavalt artiklile 10a kindlaks tehtud sektorite või allsektorite toodetavate toodete importijate kaasamine ühenduse süsteemi;
- c) hinnang süsinikdioksiidi lekke mõju kohta liikmesriikide energiavarustuskindlusele, eelkõige juhul, kui elektriühendus ülejäänud liiduga on ebapiisav ja kui on olemas elektriühendus kolmandate riikidega, ja asjakohased sellega seotud meetmed.

Asjakohaste meetmete üle otsustamisel võetakse samuti arvesse siduvaid sektorisiseseid kokkuleppeid, mille tulemusel vähendatakse üleilmseid kasvuhoonegaaside heitkoguseid määral, mis on vajalik kliimamuutuste tõhusaks ärahoidmiseks, ning mis on jälgitavad, tõendatavad ja mille kohustuslik täitmine on tagatud.

2. Komisjon hindab 31. märtsiks 2011, kas sektoritele või allsektoritele vastavalt lõikele 1 tasuta eraldatavate saastekvootide osatähtsuse kohta tehtud otsused, sealhulgas artikli 10a lõike 2 alusel eelnevate võrdlusaluste määramise tulemused, võivad märkimisväärselt mõjutada saastekvootide hulka, mida liikmesriigid vastavalt artikli 10 lõike 2 punktile b müüvad enampakkumisel, võrreldes kõiki sektoreid hõlmava täieliku enampakkumise võimalusega aastal 2020. Vajaduse korral esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule asjakohased ettepanekud, võttes arvesse nende jaotamissetepanekute võimalikke mõjusid.

Artikkel 10c

Võimalus eraldada ülemineku perioodil tasuta saastekvootide elektritootmise moderniseerimiseks

1. Erandina artikli 10a lõigetest 1–5 võivad liikmesriigid eraldada ülemineku perioodil tasuta saastekvootide 31. detsembril 2008 elektrienergiat tootvatele kütistele või nendele elektrienergiat tootvatele kütistele, millesse investeerimist alustati realselt samal kuupäeval, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:

- a) riigi elektrivõrk ei olnud 2007. aastal otseselt ega kaudselt ühendatud Elektrienergia Edastuse Koordineerimise Liidu hallatava süsteemiga ühendatud võrguga;
- b) riigi elektrivõrk oli 2007. aastal otseselt või kaudselt ühendatud Elektrienergia Edastuse Koordineerimise Liidu hallatava võrguga üksnes ühe alla 400 MW võimsusega liini kaudu või
- c) 2006. aastal toodeti üle 30 % elektrienergiast ühest fossiilkütusest ning sisemajanduse koguprodukt elaniku kohta turuhindades ei ületanud 50 % ühenduse keskmisest sisemajanduse koguproduktist elaniku kohta turuhindades.

Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile riikliku kava, milles nähakse ette investeeringud infrastruktuuri moderniseerimise ja ajakohastamise ja puhastesse tehnoloogiatesse. Riiklik kava näeb ette ka energiakasutuse struktuuri ja tarneallikate mitmekesistamise summas, mis on võimalikult suurel määral võrdväärne tasuta eraldatud saastekvootide turuväärtuse ja kavandatavate investeeringute maksumusega, võttes samal ajal arvesse vajadust piirata võimalikult suurel määral otseselt kaasnevat hinnatõusu. Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile igal aastal aruande infrastruktuuri ajakohastamise ja puhastesse tehnoloogiatesse tehtud investeeringute kohta. Sel eesmärgil võib arvesse võtta alates 25. juuni 2009 tehtud investeeringud.

2. Ülemineku perioodil tasuta eraldatud saastekvoodid arvatakse maha saastekvootide kogusest, mille asjaomane liikmesriik võiks muidu artikli 10 lõike 2 kohaselt enampakkumisele panna. Aastal 2013 ei ületa ülemineku perioodil tasuta eraldatavate saastekvootide üldkogus 70 % seliste elektritootjate tõendatud keskmistest heitkogustest ajavahemikul 2005–2007 koguse eest, mis vastab asjaomase

liikmesriigi summaarse energia lõpptarbimisele, ning pärast seda vähendatakse nende arvu järk-järgult kuni 2020. aastani, mil saastekvootide enam tasuta ei eraldata. Nende liikmesriikide osatähtsuse arvutamisel, kes ei osalenud ühenduse süsteemis 2005. aastal, kasutatakse nende riikide tõendatud heitkoguseid ühenduse süsteemi raames 2007. aastal.

Asjaomane liikmesriik võib kindlaks määrata, et käesoleva artikli kohaselt eraldatavaid saastekvootide võib kõnealuse kütise kaitaja kasutada üksnes artikli 12 lõike 3 kohaste saastekvootide tagastamiseks sama kütise heitkoguste eest selle aasta jooksul, mille jaoks saastekvoodid eraldatakse.

3. Saastekvootide eraldamine kütijatele põhineb ajavahe miku 2005–2007 tõendatud heitkogustel või eelneval tõhususe võrdlusalusel, mis põhineb kõige kasvuhoonegaasitõhusamate ühenduse süsteemi kuuluvate elektritootjate heitkoguste tasemete kaalutud keskmisel eri kütuseid kasutavate kütiste puhul. Kaalukus võib peegeldada eri kütuste osakaalu kõnealuse liikmesriigi elektritootangus. Komisjon koostab vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele juhised tagamaks, et eraldamise meetodika väldib põhjendamatuid konkurentsimoonusi ja minimeerib negatiivse mõju heitkoguste vähendamise stiimulitele.

4. Käesolevat artiklit kohaldav liikmesriik nõuab kasu saatvatelt elektritootjatelt ja võrguettevõtjatelt iga 12 kuu järel aruannete esitamist riiklikus kavas osutatud investeeringute tegemise kohta. Liikmesriik esitab selle kohta aruande komisjonile ja avalikustab need aruanded.

5. Liikmesriik, kes kavatseb käesoleva artikli alusel eraldada saastekvootide, esitab 30. septembriks 2011 komisjonile taotluse, mis sisaldab kavandatava eraldamise meetodikat ja individuaalselt eraldatavaid saastekvootide. Taotlus sisaldab järgmist:

- a) tõendid selle kohta, et liikmesriik vastab vähemalt ühele lõikes 1 nimetatud tingimusele;
- b) taotlusega hõlmatud kütiste loetelu ja igale kütisele vastavalt lõikele 3 ja komisjoni juhiste eraldatavate saastekvootide kogus;
- c) riiklik kava, millele on osutatud lõike 1 teises lõigus;
- d) riikliku kava kohaselt kavandatavate investeeringute suhtes kohaldatavad järelevalve- ja õigusaktide täitmist tagavad sätted;
- e) teave selle kohta, et eraldatud saastekvoodid ei moonuta põhjendamatult konkurentsi.

6. Komisjon hindab taotlust lõikes 5 esitatud elemente arvesse võttes ja võib taotluse rahuldamata jätta kuue kuu jooksul alates asjakohase teabe saamisest.

7. Kaks aastat enne selle perioodi lõppu, mil liikmesriik võib eraldada üleminekuajaperioodil tasuta saastekvoote 31. detsembril 2008 elektrienergiat tootvatele kütistele, hindab komisjon riikliku kava rakendamisel tehtud edusamme. Kui komisjon leiab asjaomase liikmesriigi taotlusel, et nimetatud perioodi tuleks pikendada, võib komisjon esitada Euroopa Parlamendile ja nõukogule asjakohased ettepanekud, sealhulgas tingimused, mida nimetatud perioodi pikendamiseks tuleb täita.”

13) Artiklid 11 ja 11a asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Riiklikud rakendusmeetmed

1. Iga liikmesriik avaldab ja esitab komisjonile 30. septembriks 2011 tema territooriumil asuvate käesoleva direktiiviga hõlmatud kütiste loetelu ja tema territooriumil asuvatele kütistele eraldatavad tasuta saastekvoodid, mis on arvatud artikli 10a lõikes 1 ja artiklis 10c osutatud eeskirjade kohaselt.

2. Iga aasta 28. veebruariks annavad pädevad asutused välja asjaomaseks aastaks eraldatavad saastekvoodid, mis on arvatud artiklite 10, 10a ja 10c kohaselt.

3. Liikmesriigid ei või lõike 2 alusel väljastada tasuta saastekvoote kütistele, mille lisamisest lõikes 1 osutatud loetelusse on komisjon keeldunud.

Artikkel 11a

Ühenduse süsteemi raames projektitegevusest saadud THVde ja HVÜde kasutamine enne rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu jõustumist

1. Ilma et see piiraks artikli 28 lõigete 3 ja 4 kohaldamist, kohaldatakse käesoleva artikli lõikeid 2–7.

2. Sellises ulatuses, mille osas kütise või õhusõiduki käitajad ei ole ära kasutanud neile liikmesriikide poolt ajavahemikuks 2008–2012 antud THVsid ja HVÜsid või neile on antud ühikute kasutamise õigus lõike 8 alusel, võivad käitajad esitada pädevale asutusele taotluse, et THVde ja HVÜde eest, mis on omandatud heitkoguste vähendamise eest kuni aastani 2012 sellist tüüpi projektide käigus, mis olid ühenduse süsteemis kasutatavad ajavahemikul 2008–2012, eraldataks neile saastekvoote, mis kehtivad alates 2013. aastast.

Kuni 31. märtsini 2015 eraldab pädev asutus kõnealused vahetusel põhinevad saastekvoodid taotluse korral.

3. Sellises ulatuses, mille osas kütise või õhusõiduki käitajad ei ole ära kasutanud neile liikmesriikide poolt ajavahemikuks 2008–2012 antud THVsid ja HVÜsid või neile on antud ühikute kasutamise õigus lõike 8 alusel, lubavad pädevad asutused käitajatel vahetada THVd ja HVÜd, mis on omandatud enne 2013. aastat registreeritud projektide käigus heitkoguste vähendamise eest alates 2013. aastast, alates 2013. aastast kehtivate saastekvootide vastu.

Esimest lõiku kohaldatakse THVde ja HVÜde suhtes kõikide projektitüüpide puhul, mis olid ühenduse süsteemis kasutatavad ajavahemikul 2008–2012.

4. Sellises ulatuses, mille osas kütise või õhusõiduki käitajad ei ole ära kasutanud neile liikmesriikide poolt ajavahemikuks 2008–2012 antud THVsid ja HVÜsid või neile on antud ühikute kasutamise õigus lõike 8 alusel, lubavad pädevad asutused käitajatel vahetada THVd, mis on omandatud alates 2013. aastast teostatud heitkoguste vähendamise eest, alates 2013. aastast vähim arenenud riikides käivitatud uute projektide eest saadavate saastekvootide vastu.

Esimest lõiku kohaldatakse THVde suhtes kõikide projektitüüpide puhul, mis olid ühenduse süsteemis kasutatavad ajavahemikul 2008–2012, seni kuni kõnealused riigid on ratifitseerinud asjakohase lepingu ühendusega või kuni aastani 2020, olenevalt sellest, kumb saabub varem.

5. Sellises ulatuses, mille osas kütise või õhusõiduki käitajad ei ole ära kasutanud neile liikmesriikide poolt ajavahemikuks 2008–2012 antud THVsid ja HVÜsid või neile on antud ühikute kasutamise õigus lõike 8 alusel, ja juhul kui rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu läbirääkimisi ei viida lõpule 31. detsembriks 2009, võib projektidest või muust heitkoguseid vähendavast tegevusest saadud ühikuid kasutada ühenduse süsteemis vastavalt kolmandate riikidega sõlmitud lepingutele, sealjuures tuleb täpsustada kasutamise määra. Vastavalt kõnealustele lepingutele on käitajatel võimalik kasutada kõnealustes kolmandates riikides toimivatest projektidest saadud ühikuid oma kohustuste täitmiseks ühenduse süsteemi raames.

6. Lõikes 5 osutatud lepingutes sätestatakse ühikute kasutamine ühenduse süsteemis sellist tüüpi projektide kaudu, mis olid ühenduse süsteemi raames kasutatavad ajavahemikul 2008–2012, kaasa arvatud tehnosiiret ja säästvat arengut edendavad taastuvenergia- ja energiatõhusustehnoloogia projektid. Kõnealused lepingud võivad sätestada ka sellistest projektidest saadud ühikute kasutamise, mille puhul on võrdlustase madalam kui tasuta saastekvootide eraldamise määra artiklis 10a osutatud meetmete alusel või madalam kui ühenduse õigusaktidega nõutud tase.

7. Pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu sõlmimist tuleks alates 1. jaanuarist 2013 tunnustada ühenduse süsteemi raames kolmandates riikides toimivatest projektidest saadud ühikuid üksnes juhul, kui kõnealused riigid on rahvusvahelise lepingu ratifitseerinud.

8. Kõigil olemasolevatel käitajatel lubatakse ajavahemikul 2008–2020 kasutada ühikuid kuni koguseni, mida neil on lubatud kasutada ajavahemikul 2008–2012, või koguseni, mis vastab protsendimäärale, milleks ei sätestata alla 11 % neile ajavahemikul 2008–2012 eraldatud saastekvootidest, sõltuvalt sellest, kumb on suurem.

Käitajad võivad kasutada ühikuid üle esimeses lõigus sätestatud 11 % kuni koguseni, mille puhul nende kombineeritud tasuta eraldatavad saastekvoodid ajavahemikul 2008–2012 ja üldine õigus projektidest saadud ühikutele on võrdne teatud protsendimääraga nende tõendatud heitkogustest ajavahemikul 2005–2007.

Uued osalejad, kaasa arvatud uued osalejad ajavahemikul 2008–2012, kellele ei eraldatud tasuta saastekvooti ega antud õigust THVde ja HVÜde kasutamiseks ajavahemikul 2008–2012, ja uued sektorid võivad kasutada ühikuid kuni koguseni, mis vastab protsendimäärale, milleks ei sätestata alla 4,5 % nende tõendatud heitkogustest ajavahemikul 2013–2020. Õhusõiduki käitajad võivad kasutada ühikuid kuni koguseni, mis vastab protsendimäärale, milleks ei sätestata alla 1,5 % nende tõendatud heitkogustest ajavahemikul 2013–2020.

Võetakse vastu meetmed esimeses, teises ja kolmandas lõigus kohaldatavate täpsete protsendimäärade kindlaksmääramiseks. Vähemalt üks kolmandik lisakogusest, mis jaotatakse olemasolevatele käitajatele üle esimeses lõigus osutatud esimese protsendimäära, jaotatakse käitajatele, kellel oli ajavahemikul 2008–2012 tasuta eraldatud saastekvootide kombineeritud keskmise ja projektidest saadud ühikute kasutuse madalaim tase.

Kõnealuste meetmetega tagatakse, et lubatud ühikute üldine kasutus ei ületa 50 % ühenduse süsteemi kuuluvate majandusharude kogu ühendust hõlmavast heitkoguste vähendamisest alla 2005. aasta taseme ajavahemikus 2008–2020 ja 50 % uute majandusharude ning lennunduse kogu ühendust hõlmavast heitkoguste vähendamisest alla 2005. aasta taseme alates nende ühenduse süsteemi lisamise kuupäevast kuni 2020. aastani.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrollliga regulatiivmenetlusele.

9. Alates 1. jaanuarist 2013 võidakse kohaldada meetmeid, millega piiratakse konkreetset tüüpi projektidest saadud ühikute kasutamist.

Kõnealuste meetmetega kehtestatakse ka kuupäev, millest alates toimub lõigete 1–4 kohaste ühikute kasutamine vastavalt nimetatud meetmetele. See kuupäev on kõige varem kuus kuud pärast meetmete vastuvõtmist ja kõige hiljem kolm aastat pärast nende vastuvõtmist.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Liikmesriigi taotlusel kaalub komisjon komiteele võetavate meetmete kohta kavandi esitamist.”

14) Artikli 11b lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Ühendus ja selle liikmesriigid kiidavad heaks üksnes projektegevused, mille puhul asub kõikide projektiosaliste peakontor riigis, mis on sõlminud selliseid projekte käsitleva rahvusvahelise lepingu, või riigis või osariigi või piirkonna taseme haldusüksuses, mis on seotud ühenduse süsteemiga vastavalt artiklile 25.”

15) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Komisjon kontrollib 31. detsembriks 2010, kas saastekvootide turg on piisavalt kaitstud siseriingitehingute ja turuga manipuleerimise eest ning vajaduse korral esitab ettepanekud sellise kaitse tagamiseks. Kasutada võib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/6/EÜ (siseriingitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta) (*) asjakohaseid sätteid koos mis tahes asjakohaste kohandustega nende kohaldamiseks toorainekaubanduse suhtes.

(*) ELT L 96, 12.4.2003, lk 16.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Saastekvootide tagastamise kohustust ei teki seoses heitkogustega, mis on tõendatult kogutud ja transportitud püsivaks säilitamiseks käitisel, millel on selleks kehtiv luba vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2003. aasta direktiivile 2009/31/EÜ, mis käsitleb süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist (*).

(*) ELT L 140, 5.6.2009, lk 114”;

c) lisatakse järgmine lõige:

„5. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse ilma et see piiraks artikli 10c kohaldamist.”

16) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Saastekvootide kehtivusaeg

1. Alates 1. jaanuarist 2013 eraldatud saastekvoodid kehtivad kaheksa aasta jooksul alates 1. jaanuarist 2013 tekita tud heitkoguste suhtes.

2. Neli kuud pärast iga lõikes 1 osutatud ajavahemiku algust tunnistab pädev asutus kehtetuks saastekvoodid, mille kehtivusaeg on lõppenud ja mida ei ole tagastatud või kehtetuks tunnistatud kooskõlas artikliga 12.

Liikmesriigid annavad isikutele saastekvoote välja jooksvaks ajavahemikuks, et asendada neile kuuluvaid saastekvoote, mis tunnistatakse kehtetuks kooskõlas esimese lõiguga.”

17) Artikkel 14 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 14

Heitkoguste seire ja aruandlus

1. Komisjon võtab artikli 3e või 3f kohases taotluses nõutavate tonnkilomeetrite andmete seireks ja nendest aruandmiseks 31. detsembriks 2011 vastu I lisas loetletud tegevusaladel tekitatud heitkoguste ja vajaduse korral tegevusandmete seiret ja aruandlust käsitleva määruse, mis põhineb IV lisas esitatud seire- ja aruandluspõhimõtetel ning milles iga kasvuhoonegaasi seire- ja aruandlusnõuete puhul täpsustatakse asjaomase kasvuhoonegaasi osas globaalse soojenemise potentsiaal.

Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

2. Lõikes 1 osutatud määrus võtab arvesse kõige täpsemad ja uuemad olemasolevad teaduslikud andmed, eelkõige valitsustevahelise kliimamuutuste rühma käsutuses olevad andmed, ning see võib sätestada käitajatele esitatava nõude anda aru heitkogustest, mida seostatakse rahvusvahelisest konkurentsist mõjutatud energiamahukate tööstusharude toodete tootmisega. Kõnealune määrus võib kehtestada nõude, et seda teavet tuleb sõltumatult tõendada.

Kõnealused nõuded võivad hõlmata aruandeid heitkoguste määra kohta ühenduse süsteemiga hõlmatud ja kõnealuste toodete tootmisega seotud elektritootmisest.

3. Liikmesriigid tagavad, et iga käitise või õhusõiduki käitaja teeb seiret ja annab pädevale asutusele sellest käitisest kõnealuse kalendriaasta jooksul või alates 1. jaanuarist 2010 tema poolt käitatavast õhusõidukist pärinevate heitkoguste kohta aru pärast iga aasta lõppu ja kooskõlas lõikes 1 osutatud määrusega.

4. Lõikes 1 osutatud määrus võib sisaldada nõudeid arvutisüsteemide ja andmete vahetamise vormide kasutamise kohta, et ühtlustada seirekava, heitkoguste iga-aastase aruande ja tõendamistegevusega seotud teabevahetust käitaja, tõendaja ja pädevate asutuste vahel.”

18) Artiklit 15 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Tõendamine ja akrediteerimine”;

b) lisatakse järgmised lõigud:

„Komisjon võtab 31. detsembriks 2011 vastu määruse, mis käsitleb heitkoguste aruannete tõendamist V lisas sätestatud põhimõtete alusel ning tõendavate asutuste akrediteerimist ja järelevalvet. Määrus täpsustab tõendavate asutuste akrediteerimise ja akrediteeringu kehtetuks tunnistamise, vastastikuse tunnustamise ja vajaduse korral vastastikuse hindamise tingimused.

Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”

19) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 15a

Teabe avalikustamine ja ametisaladus

Liikmesriigid ja komisjon tagavad, et kõik saastekvootide koguste ja eraldamisega ning heitkoguste seire, aruandluse ja kontrollimisega seotud otsused ja aruanded avalikustatakse viivitamatult korrapärasel viisil, mis tagab mittediskrimineeriva juurdepääsu.

Ametisaladuse alla kuuluvat teavet ei tohi avalikustada ühelegi teisele isikule ega asutusele, välja arvatud juhul, kui see on ette nähtud kehtivate õigus- ja haldusnormidega.”

20) Artikli 16 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Ülemääraste heitkoguste trahvi, mis on seotud alates 1. jaanuarist 2013 eraldatud saastekvootidega, suurendatakse vastavalt Euroopa tarbijahinnaindeksile.”

21) Artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Alates 1. jaanuarist 2012 eraldatud saastekvootide kohta peetakse ühenduse registrit liikmesriikides avatud kvootide pidamisega seotud protsesside läbiviimiseks ning kvootide eraldamiseks, tagastamiseks ja kehtetuks tunnistamiseks lõikes 3 osutatud komisjoni määruse kohaselt.

Igal liikmesriigil on võimalik viia läbi ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni või Kyoto protokolliga kohaselt lubatud tegevusi.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4. Lõikes 3 osutatud määrus sisaldab asjakohaseid üksikasju, mille kohaselt ühenduse register teeb tehinguid ja muid toiminguid, mis on vajalikud artikli 25 lõikes 1b osutatud korra rakendamiseks. Kõnealune määrus hõlmab ka ühenduse registri muutmise ja vahejuhtumite haldamise protsesse seoses käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud küsimustega. See sisaldab asjakohaseid üksikasju, mille kohaselt tagatakse ühenduse registriga liikmesriikidele võimalus algatusteks, mis on seotud tõhususe suurendamise, halduskulude juhtimise ja kvaliteedikontrolli meetmetega.”

22) Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teine lause asendatakse järgmisega:

„Aruandes pööratakse erilist tähelepanu saastekvootide eraldamise korrale, registrite pidamisele, järelevalve ja aruandluse rakendusmeetmete kohaldamisele, tõendamisele ja akrediteerimisele ning käesoleva direktiivi täitmisega seotud küsimustele ja saastekvootide võimalikule maksukohtlemisele.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjon korraldab liikmesriikide pädevate asutuste vahel teabevahetuse, milles käsitletakse saastekvootide väljaandmise, ühenduse süsteemis THVde ja HVÜde kasutamise, registrite pidamise, seire, aruandluse, tõendamise, akrediteerimise, infotehnoloogia ja käesoleva direktiivi järgimisega seotud küsimustega kaasnevat arengut.”.

23) Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 22

Lisade muudatused

Käesoleva direktiivi lisasid võib muuta, välja arvatud I, IIa ja IIb lisa, võttes arvesse artiklis 21 sätestatud aruandeid ja käesoleva direktiivi rakendamisel saadud kogemusi. IV ja V lisa võib muuta heitkoguste seire, aruandluse ja tõendamise parandamiseks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”

24) Artiklile 23 lisatakse järgmine lõige:

„4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.”

25) Artikkel 24 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 24

Täiendavate tegevusalade ja gaaside ühepoolse lisamise kord

1. Liikmesriigid võivad käesolevale direktiivile vastavat saastekvootidega kauplemist kohaldada alates 2008. aastast I lisas loetlemata tegevusalade ja kasvuhoonegaaside suhtes, tingimusel et komisjon on, võttes arvesse kõiki asjaomaseid kriteeriume, eelkõige mõju siseturule, võimalikke konkurentsimoonutusi, ühenduse süsteemi keskkonnaalaseid aspekte ja kavandatava järelevalve ning aruandluse süsteemi usaldusväärsust, selliste tegevusalade ja kasvuhoonegaaside lisamise heaks kiitnud:

a) vastavalt artikli 23 lõikes 2 osutatud regulatiivkomitee menetlusele, kui lisatakse I lisas loetlemata käitis, või

b) vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele, kui lisatakse tegevusala või kasvuhoonegaas, mis ei ole loetletud I lisas. Kõnealuste meetmete eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda.

2. Täiendavate tegevusalade ja gaaside lisamise heakskiitmisega samal ajal võib komisjon lubada välja anda täiendavaid saastekvootide ja lubada teistel liikmesriikidel lisada loetellu kõnealused täiendavad tegevusalad ja gaasid.

3. Komisjoni algatusel või mõne liikmesriigi taotlusel võib vastu võtta määruse, mis käsitleb I lisas kombinatsioonina loetlemata tegevusalade, käitiste ja kasvuhoonegaaside heitkoguste seiret ja aruandlust, kui kõnealust seiret ja aruandlust on võimalik teostada piisava täpsusega.

Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.”

26) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 24a

Heitkoguste vähendamise projektide ühtlustatud eeskirjad

1. Lisaks artiklis 24 sätestatud lisamisele võib vastu võtta saastekvootide või ühikute eraldamist käsitlevad rakendusmeetmed liikmesriikide hallatavate projektide puhul, millega vähendatakse kasvuhoonegaaside heitkoguseid, mis ei ole ühenduse süsteemiga hõlmatud.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Sellised meetmed ei tohi kaasa tuua heitkoguste vähendamise topehtarvestust ega takistada muude poliitiliste meetmete võtmist selliste heitkoguste vähendamiseks, mis ei ole hõlmatud ühenduse süsteemiga. Meetmed võetakse vastu üksnes juhul, kui artikli 24 kohane lisamine ei ole võimalik, ning ühenduse süsteemi järgmise läbivaatamise käigus kaalutakse kõnealuste heitkoguste hõlmamise ühtlustamist kogu ühenduses.

2. Vastu võib võtta rakendusmeetmeid, millega nähakse ette lõikes 1 osutatud ühenduse tasandi projektide raames ühikute omandamise üksikasjad.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Liikmesriik võib keelduda saastekvootide või ühikute väljaandmisest teatavat tüüpi projektide eest, millega vähendatakse kasvuhoonegaaside heitkoguseid tema enda territooriumil.

Sellised projektid viiakse ellu kokkuleppel liikmesriigiga, kus projekt aset leiab.”

27) Artiklile 25 lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Võidakse sõlmida lepinguid, mis võimaldaksid vastastikku tunnustada ühenduse süsteemi saastekvoote ning saastekvoote muudes riikides või osariigi ja piirkonna tasandi haldusüksustes kehtestatud selle süsteemiga ühitatavate kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise kohustuslike süsteemide raames, millega seatakse piirangud koguheitmele.

1b. Kolmandate riikidega või osariigi või piirkonna tasandi haldusüksustega võib sõlmida mittesiduvaid kokkuleppeid, et sätestada saastekvootide haldusalane ja tehniline kooskõlastamine ühenduse süsteemi või kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise teiste kohustuslike süsteemide raames, millega seatakse piirangud koguheitmele.”

28) Artiklid 27, 28 ja 29 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 27

Väikeste käitiste väljaarvamine samaväärsete meetmete alusel

1. Liikmesriigid võivad pärast käitajaga konsulteerimist arvata ühenduse süsteemist välja käitised, mille pädevale asutusele teatatud heitkogused kõigil kolmel punkti a kohasele teavitamisele eelnenud aastal on olnud väiksemad kui 25 000 tonni süsinikdioksiidi ekvivalenti ja, juhul kui nende

tegevusalaks on põletamine, on nende nimisoojusvõimsus alla 35 MW, välja arvatud biomassist saadud heitkogused, ning mille suhtes kohaldatakse meetmeid, millega saavutatakse samaväärne panus heitkoguste vähendamisse, kui asjaomane liikmesriik täidab järgmised tingimused:

- a) ta teavitab komisjoni igast sellisest käitise, täpsustades selle käitise suhtes kohaldatavad meetmed, millega saavutatakse samaväärne panus heitkoguste vähendamisse, enne kui tuleb esitada artikli 11 lõike 1 kohane käitiste loetelu, ent hiljemalt siis, kui see loetelu esitatakse komisjonile;
- b) ta kinnitab, et on kehtestatud seirekord, mille abil hinnatakse, kas käitis tekitab mõnel kalendriaastal heitkoguseid rohkem kui 25 000 tonni süsinikdioksiidi ekvivalenti, välja arvatud biomassist saadud heitkogused; vastavalt artiklile 14 võivad liikmesriigid lubada lihtsustatud seire-, aruandlus- ja tõendamismetmeid käitiste puhul, mille keskmised aastased tõendatud heitkogused ajavahemikul 2008–2010 on alla 5 000 tonni;
- c) ta kinnitab, et kui käitis tekitab mõnel kalendriaastal heitkoguseid rohkem kui 25 000 tonni süsinikdioksiidi ekvivalenti, välja arvatud biomassist saadud heitkogused, või meetmeid, millega saavutatakse samaväärne panus heitkoguste vähendamisse, enam ei kohaldata, lisatakse käitis uuesti ühenduse süsteemi;
- d) ta avaldab punktides a, b ja c osutatud teabe avalikuks aruteluks.

Välja võidakse arvata ka haiglad, kui need võtavad samaväärseid meetmeid.

2. Kui komisjon pärast kolme kuu möödumist teabe avalikuks aruteluks avaldamisest ei esita vastuväiteid veel kuue kuu jooksul, on väljaarvamine heaks kiidetud.

Pärast seda kui käitis on tagastanud saastekvoodid selle ajavahemiku eest, mille jooksul see oli hõlmatud ühenduse süsteemiga, arvatakse käitis ühenduse süsteemist välja ja liikmesriik ei eralda kõnealusele käitisele enam artikli 10a kohaselt tasuta saastekvoote.

3. Kui käitis lisatakse lõike 1 punkti c kohaselt uuesti ühenduse süsteemi, antakse talle kõik artikli 10a kohaselt välja antud saastekvoodid alates uuesti kauplemissüsteemi lisamise aastast. Nimetatud käitistele välja antud saastekvoodid arvatakse maha kogusest, millega liikmesriik, kus käitis asub, võib artikli 10 lõike 2 kohaselt enampakkumisel kaubelda.

Iga selline käitis jääb ühenduse süsteemi kuni kauplemisperioodi lõpuni.

4. Käitiste suhtes, mis ei ole ajavahemikul 2008–2012 hõlmatud ühenduse süsteemiga, võib kohaldada lihtsustatud seire-, aruandlus- ja töendamisnõudeid, et teha kindlaks heitkogused kolmel löike 1 punkti a kohasele teavitamisele eelnenud aastal.

Artikkel 28

Kohandamine pärast rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmist ühenduse poolt

1. Kolme kuu jooksul pärast seda, kui ühendus on allkirjastanud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu, mille tulemusel vähendatakse 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid kohustuslikus korras üle 20 % võrreldes 1990. aasta tasemega, mida kajastab ka Euroopa Ülemkogu 2007. aasta märtsis heaks kiidetud 30 % heitkoguste vähendamise kohustus, esitab komisjon aruande, milles hinnatakse eelkõige järgmist:

- a) rahvusvaheliste läbirääkimiste raames kokkulepitud meetmete laad ning teiste arenenud riikide võetud kohustused ühendusega võrreldavate heitkoguste vähendamise osas ning majanduslikult rohkem arenenud arengumaade võetud kohustused anda piisav panus vastavalt oma kohustustele ja võimalustele;
- b) rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu mõjud ning sellega seoses valikuvõimalused ühenduse tasandil, et liikuda ambitsioonikama, heitkoguste 30 % vähendamise eesmärgi suunas tasakaalustatud, läbipaistval ja õiglasel viisil, võttes arvesse Kyoto protokollil esimesel kohustusperioodil tehtud tööd;
- c) ühenduse töötleva tööstuse konkurentsivõime seoses süsinikdioksiidi lekke ohuga;
- d) rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu mõju teistele ühenduse majandusharudele;
- e) mõju ühenduse põllumajandussektorile, sealhulgas süsinikdioksiidi lekke oht;
- f) asjakohane kord ühenduse maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsandusega seonduvate heitkoguste ja nende neeldajates sidumise lisamiseks;
- g) metsastamine, metsa uuendamine, raadamise vältimine ja metsade seisundi halvenemine kolmandates riikides seoses mis tahes rahvusvaheliselt tunnustatud kauplemissüsteemi loomisega;
- h) vajadus ühenduse täiendava poliitika ja meetmete järele, pidades silmas ühenduse ja liikmesriikide kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustust.

2. Lõikes 1 osutatud aruande alusel esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule vajaduse korral õigusakti ettepaneku käesoleva direktiivi muutmiseks vastavalt lõikele 1, pidades silmas muutva direktiivi jõustumist rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu heakskiitmisel ühenduse poolt ning selle lepingu alusel rakendatavat ühenduse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustust.

Ettepanek põhineb läbipaistvuse, majandusliku tasuvuse ja kulutõhususe ning õigluse ja solidaarsuse põhimõtetel liikmesriikide jõupingutuste jagunemise osas.

3. Ettepanek võimaldab vajaduse korral käitajatel kasutada lisaks käesolevas direktiivis sätestatud ühikutele ka THVsid, HVÜsid või muid heakskiidetud ühikuid kolmandatest riikidest, kes on ratifitseerinud rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu.

4. Ettepanek sisaldab vajaduse korral ka muid meetmeid, mida vajatakse, et aidata saavutada kohustuslikku vähendamist vastavalt lõikele 1 tasakaalustatud, läbipaistval ja õiglasel viisil, ning eelkõige rakendusmeetmeid, et võimaldada ühenduse süsteemiga hõlmatud käitajatel kasutada täiendavaid projektidest saadud ühikute liike peale nende, millele on osutatud artikli 11a lõigetes 2–5, või vajaduse korral rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu alusel loodud muid mehhanisme.

5. Ettepanek sisaldab asjakohaseid ülemineku- ja peatamismeetmeid kuni rahvusvahelise kliimamuutuste lepingu jõustumiseni.

Artikkel 29

Aruanne süsinikuturu parema toimimise tagamiseks

Kui komisjonil on artikli 10 lõikes 5 osutatud korrapärase aruannete alusel süsinikuturu kohta tõendeid, et süsinikuturg ei toimi nõuetekohaselt, esitab ta Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millega võivad vajaduse korral kaasneda ettepanekud süsinikuturu läbipaistvuse suurendamiseks ja mis käsitlevad selle toimimise parandamise meetmeid.”

29) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 29a

Meetmed ülemääraste hinnakõikumiste korral

1. Kui saastekvoodi hind Euroopa süsinikuturul ületab rohkem kui kuue järjestikuse kuu jooksul rohkem kui kolm korda saastekvootide keskmist hinda kahe eelneva aasta jooksul, kutsub komisjon koheselt kokku otsuse nr 280/2004/EÜ artikli 9 alusel loodud komitee koosoleku.

2. Kui lõikes 1 osutatud hindade muutus ei vasta põhiliste turunäitajate muutustele, võidakse võtta vastu üks järgmistest meetmetest, võttes arvesse hindade muutuse määra:

- a) meede, mis võimaldab liikmesriikidel korraldada osa enampakkumisel kauplemiseks ette nähtud koguse müügist enampakkumisel;
- b) meede, mis võimaldab liikmesriikidel panna enampakkumisele kuni 25 % uute osalejate reservis alles olevatest saastekvootidest.

Kõnealused meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 4 osutatud korralduskomitee menetlusele.

3. Iga meetme puhul võetakse võimalikult suurel määral arvesse komisjoni poolt artikli 29 kohaselt Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatud aruandeid ning muud liikmesriikide esitatud asjakohast teavet.

4. Nimetatud sätete kohaldamise üksikasjad sätestatakse artikli 10 lõikes 4 osutatud määruses.”

30) I lisa asendatakse käesoleva direktiivi I lisa esitatud tekstiga.

31) Lisatakse käesoleva direktiivi II lisa esitatud Ila ja IIb lisa.

32) III lisa jäetakse välja.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 31. detsembriks 2012.

Liikmesriigid jõustavad direktiivi 2003/87/EÜ artikli 9a lõike 2 (lisatud käesoleva direktiivi artikli 1 punktiga 10) ja direktiivi 2003/87/EÜ artikli 11 (muudetud käesoleva direktiivi artikli 1 punktiga 13) järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid siiski 31. detsembriks 2009.

Liikmesriigid kohaldavad esimeses lõigus nimetatud sätteid alates 1. jaanuarist 2013. Kui liikmesriigid esimeses ja teises lõigus osutatud sätteid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike.

Artikkel 3

Üleminekusäte

Direktiivi 2003/87/EÜ (muudetud direktiividega 2004/101/EÜ ja 2008/101/EÜ ning määrusega (EÜ) nr 219/2009) sätteid kohaldatakse jätkuvalt kuni 31. detsembrini 2012.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 23. aprill 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
 H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
Eesistuja
 P. NEČAS

I LISA

Direktiivi 2003/87/EÜ I lisa asendatakse järgmisega.

„I LISA

TEGEVUSALADE LIIGID, MILLE SUHTES KOHALDATAKSE KÄESOLEVAT DIREKTIIVI

1. Käesolev direktiiv ei hõlma käitisi ega nende osi, mida kasutatakse uute toodete ja protsesside uurimiseks, arendamiseks ja katsetamiseks, ega eranditult biomassi kasutavaid käitisi.
2. Allpool esitatud künnisväärtused on üldjuhul tootmisvõimsuse või toodangu väärtused. Kui samas käitises tegeldakse mitme samasse kategooriasse kuuluva tegevusalaga, siis nende tegevusalade võimsused liidetakse.
3. Kui selleks, et langetada otsus käitise ühenduse süsteemi lisamise kohta, arvutatakse tema summaarne nimisoojusvõimsus, liidetakse kõigi selle osaks olevate selliste tehniliste üksuste nimisoojusvõimsused käitise piires, kus põletatakse kütuseid. Nendeks üksusteks võivad muu hulgas olla igat tüüpi katlad, põletid, turbiinid, soojendid, sulatusahjud, jäätmepõletusahjud, särdamisahjud, ahjud, kuivatid, mootorid, kütuseelemendid, keemilise silmuspõletamise seadmed, pilupõletid ning termilise või katalüütilise järelpõletamise seadmed. Selle arvutuse juures ei võeta arvesse seadmeid nimisoojusvõimsusega alla 3 MW ja seadmeid, mis kasutavad üksnes biomassi. „Üksnes biomassi kasutavad seadmed” hõlmavad seadmeid, mis kasutavad fossiilkütuseid ainult seadme käivitamise või seiskamise ajal.
4. Kui üksust kasutatakse tegevusalal, mille jaoks künnisväärtus ei ole väljendatud summaarse nimisoojusvõimsusena, on selle tegevuse künnisväärtus ühenduse süsteemi lisamise otsuse jaoks ülimuslik.
5. Kui käitises leitakse olevat ületatud käesolevas lisas nimetatud tegevuse võimsuse künnisväärtus, võetakse kasvuhoonegaaside heitmeloas arvesse kõik üksused, kus põletatakse kütuseid, välja arvatud üksused, mis on ette nähtud ohtlike või olmejäätmete põletamiseks.
6. Alates 1. jaanuarist 2012 lisatakse reguleerimisalasse kõik lennud, mis saabuvad lennuväljale või lahkuvad lennuväljalt, mis asub selle liikmesriigi territooriumil, mille suhtes kohaldatakse asutamislepingut.

Tegevusalad	Kasvuhoonegaasid
Kütuste põletamine käitistes, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW (v.a ohtlike või olmejäätmete põletamisega tegelevad käitised)	Süsinikdioksiid
Mineraalõli rafineerimine	Süsinikdioksiid
Koksi tootmine	Süsinikdioksiid
Metallimaakide (sh sulfiidmaagid) särdamine või paagutamine, sh granulatsioon	Süsinikdioksiid
Käitised malmi või terase tootmiseks (esmane või teisene sulatamine), sealhulgas pidevaluks, tootmisvõimsusega üle 2,5 tonni tunnis	Süsinikdioksiid
Raudmetallide (sh ferrosulamite) tootmine või töötlemine, mille puhul käitatakse põletusseadmeid, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW. Töötlemine hõlmab muu hulgas valtsimispinke, järelsoojendite, lõõmutusahje, sepikodasid, valukodasid, pindamist ja dekapeerimist	Süsinikdioksiid
Alumiiniumi esmane tootmine	Süsinikdioksiid ja perfluorosüsiivesinikud
Alumiiniumi teisene tootmine, mille puhul käitatakse põletusseadmeid, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW	Süsinikdioksiid
Värviliste metallide tootmine või töötlemine, sh sulamite tootmine, puhastamine, valamine jne, mille puhul kasutatakse põletusseadmeid, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW (sh kütused redutseerijadena)	Süsinikdioksiid

Tegevusalad	Kasvuhoonegaasid
Tsemendiklinkri tootmine pöördahjudes tootmisvõimsusega üle 500 tonni ööpäevas või muudes põletusahjudes tootmisvõimsusega üle 50 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Lubja tootmine või dolomiidi ja magnesiidi kaltsineerimine pöördahjudes või muudes põletusahjudes tootmisvõimsusega üle 50 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Klaasi, sh klaaskiu tootmine sulatusvõimsusega üle 20 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Keraamiliste toodete valmistamine põletamise teel, eelkõige katusekivide, telliste, tulekindlate telliste, kahhelkivide, keraamiliste materjalide või portselani põletamine tootmisvõimsusega üle 75 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Mineraalvilla tootmine isoleerimismaterjalina, kasutades klaasi, kivi või räbu, sulatusvõimsusega üle 20 tonni päevas	Süsinikdioksiid
Kipsi kuivatamine või kaltsineerimine või kipsplaatide ja muude kips-toodete tootmine, mille puhul kasutatakse põletusseadmeid, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW	Süsinikdioksiid
Paberimassi tootmine puidust või muust kiulisest materjalist	Süsinikdioksiid
Paberi või papi tootmine tootmisvõimsusega üle 20 tonni ööpäevas	Süsinikdioksiid
Tahma tootmine, mis hõlmab orgaaniliste ainete, nt õlide, tõrvade, krakkimis- ja destilleerimisjääkide koksistamist ja mille puhul kasutatakse põletuskäitisi, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW	Süsinikdioksiid
Lämmastikhappe tootmine	Süsinikdioksiid ja dilämmastikoksiid
Adipiinhappe tootmine	Süsinikdioksiid ja dilämmastikoksiid
Glioksaali ja gliüksüülhappe tootmine	Süsinikdioksiid ja dilämmastikoksiid
Ammoniaagi tootmine	Süsinikdioksiid
Pakendamata orgaaniliste põhikemikaalide tootmine krakkimise, reformingu, täieliku või osalise oksüdeerimise või samalaadsete protsesside abil tootmisvõimsusega üle 100 tonni päevas	Süsinikdioksiid
Vesiniku (H ₂) ja sünteesgaasi tootmine reformingu või osalise oksüdeerimise teel, tootmisvõimsusega üle 25 tonni päevas	Süsinikdioksiid
Naatriumkarbonaadi (Na ₂ CO ₃) ja naatriumvesinikkarbonaadi (NaHCO ₃) tootmine	Süsinikdioksiid
Kasvuhoonegaaside kogumine käesoleva direktiiviga hõlmatud käitistest, et neid transportida ja geoloogiliselt säilitada direktiivi 2009/31/EÜ kohaselt lubatud säilitamiskohas	Süsinikdioksiid
Kasvuhoonegaaside transportimine torujuhtmete kaudu, et neid geoloogiliselt säilitada direktiivi 2009/31/EÜ kohaselt lubatud säilitamiskohas	Süsinikdioksiid
Kasvuhoonegaaside geoloogiline säilitamine direktiivi 2009/31/EÜ kohaselt lubatud säilitamiskohas	Süsinikdioksiid

Tegevusalad	Kasvuhoonegaasid
<p>Lennundus</p> <p>Lennud, mis väljuvad lennuväljalt või saabuvad lennuväljale, mis asub selle liikmesriigi territooriumil, mille suhtes kohaldatakse asutamislepingut.</p> <p>Kõnealune tegevus ei hõlma:</p> <p>a) lende, mis sooritatakse eranditult muude riikide kui liikmesriikide lähetuses viibiva valitseva monarhi ja tema lähimate pereliikmete, riigipeade, valitsusjuhtide ja valitsuse ministrite transpordi eesmärgil, kui see on lennuplaanis tõendatud asjakohase staatusega;</p> <p>b) sõjalisi lende, mida sooritavad sõjalennukid, ning tolli ja politsei tegevusega seotud lende;</p> <p>c) otsingu- ja päästelende, tuletõrje-, humanitaarabi- ja kiirabilende asjaomase pädeva asutuse volitusel;</p> <p>d) lende, mis sooritatakse eranditult Chicago konventsiooni 2. lisas kindlaksmääratud visuaal-lennureeglite järgi;</p> <p>e) lende, mis lõpevad samal lennuväljal, kust õhusõiduk õhku tõusis ja mille jooksul ei tehtud vahemaandumisi;</p> <p>f) õppelende, mida sooritatakse eranditult lennukijuhi litsentsi omandamise või lennumeeskonna liikmete hindamise eesmärgil, kui see on tõendatud asjakohase märkusega lennuplaanis tingimusel, et lendu ei kasutata reisijate ja/või kauba transpordiks või õhusõidukite positioneerimiseks või vedamiseks;</p> <p>g) lende, mida sooritatakse eranditult teadusuuringute eesmärgil või õhusõidukite või nii õhus kui ka maa peal kasutatavate seadmete kontrollimiseks, katsetamiseks või sertifitseerimiseks;</p> <p>h) lende, mida sooritavad õhusõidukid, mille maksimaalne stardimass on alla 5 700 kg;</p> <p>i) lende, mida sooritatakse seoses määrusega (EMÜ) nr 2408/92 ette nähtud avaliku teenuse osutamise kohustusega asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 määratletud äärepoolseimate piirkondade lennuliinidel või sellistel lennuliinidel, mille maht ei ületa 30 000 is-tekohta aastas, ja</p> <p>j) lende, mis kuuluksid tegevusala alla vaid käesoleva punkti osas ja mida sooritab kommertslennuettevõtja:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kelle lendude arv kolmel järjestikusel neljakuulisel perioodil on vähem kui 243 lendu perioodi kohta või — kelle tekitatud iga-aastane heitkogus kokku on alla 10 000 tonni aastas. <p>Lende, mis sooritatakse eranditult liikmesriikide lähetuses viibiva valitseva monarhi ja tema lähimate pereliikmete, riigipeade, valitsusjuhtide ja valitsuse ministrite transpordi eesmärgil, ei tohi käesoleva punkti alusel välja jätta.”</p>	<p>Süsinikdioksiid</p>

II LISA

Direktiivile 2003/87/EÜ lisatakse IIa ja IIb lisa järgmiselt:

„IIa LISA

Protsendimäärad, mille võrra suurendatakse liikmesriikide poolt vastavalt artikli 10 lõike 2 punktile a enampakkumisel müüdavaid saastekvoote ühenduse solidaarsuse ja majanduskasvu eesmärgil, et vähendada heitkoguseid ja kohaneda kliimamuutuste mõjudega

	Liikmesriigi osa
Belgia	10 %
Bulgaaria	53 %
Tšehhi Vabariik	31 %
Eesti	42 %
Kreeka	17 %
Hispaania	13 %
Itaalia	2 %
Küpros	20 %
Läti	56 %
Leedu	46 %
Luksemburg	10 %
Ungari	28 %
Malta	23 %
Poola	39 %
Portugal	16 %
Rumeenia	53 %
Sloveenia	20 %
Slovakkia	41 %
Rootsi	10 %

IIb LISA

NENDE SAASTEKVOOTIDE JAGUNEMINE, MILLE LIIKMESRIIGID MÜÜVAD ENAMPAKKUMISEL ARTIKLI 10 LÕIKE 2 PUNKTI c ALUSEL, KAJASTADES OSA LIIKMESRIIKIDE VARAJASI JÕUPINGUTUSI SAAVUTADA KASVUHOONEGAASIDE HEITKOGUSTE VÄHENDAMINE 20 % VÕRRA

Liikmesriik	2 % jagunemine protsentides Kyoto protokollil alusel
Bulgaaria	15 %
Tšehhi Vabariik	4 %
Eesti	6 %
Ungari	5 %
Läti	4 %
Leedu	7 %
Poola	27 %
Rumeenia	29 %
Slovakkia	3 %